

SAMEN IS STERKER DAN ALLEEN

---

*Een onderzoek naar de samenwerking tussen politie en
jeugdwerk met betrekking tot de PlusMinMee methode*

J. Huizing
D. Franke

Onderzoeksopdracht jaar 4
Maatschappelijk Werk en Dienstverlening
Academie voor Sociale Studies
Hanzehogeschool Groningen

SAMEN IS STERKER DAN ALLEEN

---

*Een onderzoek naar de samenwerking tussen politie en
jeugdwerk met betrekking tot de PlusMinMee methode*

Student 1: Jodie Huizing 315099
Student 2: Danniek Franke 314598

Maatschappelijk Werk en Dienstverlening
Academie voor Sociale Studies
Hanzehogeschool Groningen

Onderzoeksopdracht jaar 4 SSVB1600

Onderzoeksinstelling: Politie Groningen en WIJS Groningen
Opdrachtgevers: J. Geenhuizen (politie) en S. Kuik (WIJS)

Onderzoeksdocent: L. van Eijk

Datum: 4 juli 2018

Aantal woorden: 14.941

Voorwoord

“The best way to find yourself, is to lose yourself in the service of others” - Ghandi

Voor u ligt het afstudeeronderzoek van Jodie Huizing en Danniek Franke.

Dit onderzoeksrapport is geschreven als eindopdracht voor de opleiding Social Work aan de Hanzehogeschool te Groningen. Het onderzoek is uitgevoerd in opdracht van de politie Groningen, met WIJS Groningen als uitvoerende organisatie.

Wij kijken terug op een succesvolle samenwerking met elkaar en onze opdrachtgevers. Door de bewegingsruimte, eigen verantwoordelijkheid en vrijheid van invulling hebben wij een enorme groei kunnen maken als onderzoekende professionals. Wij willen de politie Groningen, met name Jan Geenhuizen, en WIJS dan ook bedanken voor het mogelijk maken en faciliteren van deze onderzoeksopdracht.

Daarnaast willen wij de respondenten bedanken die meegewerkt hebben aan ons onderzoek, zonder hen hadden wij ons onderzoek niet uit kunnen voeren. We stellen het zeer op prijs dat zij tijd hebben willen maken om ons te woord te staan en zich allen zeer betrokken hebben opgesteld.

Vanuit school willen wij onze onderzoekdocent, Lucienne van Eijk, bedanken voor de begeleiding gedurende het proces, de feedback en het meedenken. Ook willen wij onze medestudenten bedanken voor de feedback, het meedenken en actieve participatie tijdens alle bijeenkomsten.

Onze speciale dank gaat uit naar Suzanne Kuik en Anne Kraanen vanuit WIJS, die onze onderzoekvaardigheden naar een hoger niveau hebben weten te tillen door ons de extra ondersteuning te geven die wij nodig hadden en hun eigen netwerk meermaals hebben ingezet om ons verder op weg te helpen.

Wij wensen u veel leesplezier toe.

Groningen, 4 juli 2018

Jodie Huizing en Danniek Franke

Samenvatting

Dit ontwerpgerichte onderzoek is in opdracht van de politie Groningen uitgevoerd in de Groningse wijk Paddepoel. In 2017 is de PlusMinMee-methode, nader te noemen PMM-methode, ingezet in de wijk Paddepoel. Het doel van de PMM-methode is om inzicht te krijgen in de groepsdynamische werking van de jeugdgroep en aan de hand daarvan een individuele aanpak te bepalen, zodat de overlast die veroorzaakt wordt door de jeugdgroep vermindert en uiteindelijk verdwijnt. Bij het uitvoeren van de PMM-methode zitten de aangestelde ketenpartners samen bij overleggen en wordt de jeugdgroep besproken. De samenwerking tussen de politie en jeugdwerk, met betrekking tot de PMM-methode, is tot nu toe nog niet optimaal verlopen.

Dit ontwerpgerichte onderzoek betreft een afstudeeropdracht van de Hanzehogeschool te Groningen, voor de opleiding Social Work. Het doel van dit onderzoek is om inzicht te krijgen in de samenwerking tussen de politie en de jeugdwerkers die meewerken aan de PMM-methode in Paddepoel. Door te kijken naar de huidige situatie omtrent de samenwerking tussen de twee expertises en wat de verbeterpunten zijn, wordt een advies gegeven om de samenwerking te optimaliseren. De onderzoeksvraag bij deze doelstelling luidt: *“Hoe verloopt de samenwerking tussen politie en het jeugdwerk op het gebied van de PlusMinMee methode en welke verbeterpunten komen hierin naar voren?”*

In het methodehoofdstuk is naar voren gekomen dat dit onderzoek een ontwerponderzoek is, die tevens kwalitatief van aard is. Er zijn dertien respondenten geïnterviewd. De respondenten zijn op welke manier dan ook betrokken bij een PMM-methode. Er is bij de gegevensverzameling gebruik gemaakt van halfgestructureerde interviews, omdat de onderzoekers de beleving en behoefte van de respondent naar boven wilden halen. Bij het halfgestructureerde interview is gebruik gemaakt van een topiclijst, met de volgende topics: PlusMinMee-methode, huidige samenwerking en wenselijke samenwerking.

In het praktijkonderzoek is er voornamelijk aan de respondenten gevraagd wat er goed gaat en wat er mist in de samenwerking wat betreft de PMM-methode. Hierin kwam naar voren dat de app en de overleggen bijdragen aan een goede communicatie, wat een positief effect heeft op de samenwerking. Daartegenover staat dat de jeugdwerkers vinden dat de politie een andere houding moet aannemen en meer tijd moet investeren in de jeugd. De politie vindt onder andere dat de jeugdwerkers minder in een tunnelvisie moeten werken en meer open moeten staan voor feedback van andere ketenpartners.

Naar aanleiding van de resultaten kan er geconcludeerd worden dat de betrokken partijen bij de PMM-methode vinden dat de samenwerking op zich goed verloopt, maar dat er verschillende obstakels zijn die de samenwerking op dit moment belemmeren. De verbeterpunten zijn te verbinden aan de thema's: rol en houding, vertrouwen, tijd en verbinding met de jeugd.

Op basis van het uitgevoerde ontwerpgerichte onderzoek zijn de volgende adviespunten naar voren gekomen: het inzetten van taakaccenthouders, zorgen voor een geheimhoudingsovereenkomst die met de betrokken ketenpartners wordt opgesteld, gebruik maken van interdisciplinair samenwerken, intervisie organiseren, frequentie informeel contact verhogen, zorgen voor structurele contactmomenten met de jeugd en tot slot wordt er geadviseerd om vervolgonderzoek te doen naar hoe de politie kan leren verbinden met de jeugd.

1	Inleiding	7
1.1	Context	7
1.2	Probleem-/situatieanalyse	7
1.3	Doelstelling	8
1.4	Onderzoeksvraag	8
1.5	Leeswijzer	9
2	Theoretisch kader	10
2.1	Definiëring van risico jeugdgroepen	10
2.2	De huidige jeugdwet en veranderingen in het sociale domein	11
2.2.1	Evaluatie Jeugdwet	11
2.2.2	Preventie in het sociale domein	12
2.3	De aanpak van risicojeugdgroepen	13
2.3.1	De interventiepiramide	13
2.3.2	Het 7- stappen model	14
2.3.3	Plus-Min-Mee-methode	14
2.3.4	Databanken met effectieve jeugdinterventies	15
2.4	Interventiestrategieën voor politieagenten	16
2.4.1	Twee bejegeningprofielen	17
2.4.2	Second Wave methode	17
2.5	Van multidisciplinaire naar interdisciplinaire samenwerking	18
2.5.1	Multidisciplinaire samenwerking	18
2.5.2	Interdisciplinaire samenwerking	18
2.5.3	De T-shaped professional	18
2.5.4	Belemmeringen bij samenwerking	20
2.6	Conclusie theoretisch kader	22
3	Methode	23
3.1	Typering onderzoek	23
3.1.1	Ontwerpgericht onderzoek	23
3.1.2	Kwalitatief onderzoek	24
3.2	Respondenten/informatiebronnen	24
3.3	Onderzoeksinstrument	25
3.4	Procedure gegevensverzameling	26
3.5	Analyseplan	27
4	Resultaten	28
4.1	Wat is de huidige situatie omtrent de samenwerking?	28
4.2	Wat gaat goed in de samenwerking?	28
4.3	Wat mist er in de samenwerking?	29
4.4	Zijn er verbeterpunten in de samenwerking? Zo ja, welke?	32

5	Conclusie en discussie	35
5.1	Conclusie	35
5.2	Discussie	36
5.2.1	Doelstelling	36
5.2.2	Kritische blik onderzoeksproces	36
5.2.3	Verbinding literatuur- en veldonderzoek	37
5.2.4	Betekenis van de eigen bevindingen	38
5.2.5	Bruikbaarheid en relevantie voor het werkveld	38
6	Advies	39
	Literatuurlijst	41
Bijlage 1:	Activiteitschema	45
Bijlage 2:	Topiclijst	46

1 Inleiding

In de inleiding worden de betrokken organisaties bij dit onderzoek beschreven. Vervolgens wordt een probleem-/situatieanalyse gegeven waarna de doelstelling van dit onderzoek wordt geformuleerd. De hoofdvraag en deelvragen worden toegelicht en tot slot worden de verschillende onderdelen van het onderzoeksrapport op een rijtje gezet.

1.1 Context

Dit onderzoek is in opdracht van de politie Groningen en uitgevoerd in de Groningse wijk Paddepoel. De missie van de politie is om waakzaam en dienstbaar te zijn door afhankelijk van de situatie te beschermen, te begrenzen of te bekrachtigen. Deze missie wil de politie bereiken door onder andere in elke situatie alert en slagvaardig op te treden, door vertrouwen te wekken, door intensief samen te werken met burgers en partners vanuit betrokkenheid en wederkerigheid en door te leren, te innoveren en te vertrouwen op haar professionals. De vier kernwaarden van de politie zijn: moedig, betrouwbaar, verbindend en integer (Politie, z.d.).

De politie heeft de onderzoeksopdracht uitgezet bij WIJS Groningen en deze organisatie heeft dan ook de begeleidende rol. WIJS is een organisatie die is opgericht met behulp van de gemeente Groningen, Maatschappelijk Juridische Dienstverlening, de Hanzehogeschool Groningen en de Rijksuniversiteit Groningen. De organisatie wordt volledig gerund door studenten die zich willen inzetten voor de stad, het motto van WIJS is dan ook "omdat iedereen van elkaar kan leren." Het doel van WIJS is om studenten en Stadlers met elkaar te verbinden doordat de wijkbewoners kunnen profiteren van de kennis en kunde van de studenten (WIJS, z.d.).

1.2 Probleem-/situatieanalyse

In 2017 waren er vijf jeugdgroepen in de stad Groningen actief, waaronder een hinderlijke jeugdgroep in Paddepoel.

Halverwege 2017 bestond deze jeugdgroep uit achttien jongeren. Per 1 februari 2018 bestaat de groep nog uit negen jongeren en is het aantal incidenten fors afgenomen. De voornaamste reden hiervan is dat de jongeren weten dat zij in de gaten worden gehouden door verschillende instanties, die samenwerken om incidenten te voorkomen (Gemeente Groningen, z.d.). In paragraaf 2.1 van dit onderzoeksrapport wordt er dieper ingegaan op jeugdgroepen en de definiëring hiervan.

Een onderdeel van de aanpak van de hinderlijke jeugdgroep is de PlusMinMee-methode, nader te noemen PMM-methode, die is ingezet door de gemeente Groningen onder leiding van het Veiligheidshuis. Het Veiligheidshuis streeft naar een samenleving met zo weinig mogelijk criminaliteit en overlast. Vanuit deze missie werkt de gemeente samen met partners in de zorg- en strafketen aan de aanpak van complexe casuïstiek (Veiligheidshuis Groningen, z.d.).

Bij de PMM-methode wordt de samenstelling van de jeugdgroep in drie vaste onderdelen onderverdeeld, namelijk: het negatieve, het positieve en het meelopende deel. Alle betrokken ketenpartners hebben een training gevolgd om deze methode te kunnen uitvoeren (Smelt, Habchi, Dekker, & Van Der Wal, 2010). De methode geeft inzicht in de dynamiek van de groep en op basis daarvan kan er een aanpak worden bepaald op individueel niveau. Dit betekent dat de verhoudingen in plussers, minners en mee'ers kunnen wisselen (Wegwijzer Jeugd en Veiligheid, z.d.). De PMM-methode wordt in paragraaf 2.4.3 van dit onderzoeksrapport verder uitgebreid beschreven en toegelicht.

Samenwerking tussen de betrokken instanties is noodzakelijk om de methode te laten slagen en ervoor te zorgen dat de overlast die de jeugd veroorzaakt verminderd en uiteindelijk verdwijnt. Vanuit het veldonderzoek is gebleken dat deze samenwerking tussen de politie en de jeugdwerkers in de wijk tot nu toe nog niet optimaal is verlopen. Hierdoor is de behoefte naar dit onderzoek ontstaan. Ondanks deze streefde samenwerking heeft de PMM-methode de nodige successen weten te behalen doordat de jeugdgroep is ingeperkt en het aantal incidenten is gedaald.

Voorafgaand aan dit onderzoek is er veldonderzoek verricht om de probleemsituatie in kaart te brengen. Hierbij is onder andere gesproken met de opdrachtgever van de politie, maar ook met jeugdwerkers in de wijk die betrokken zijn bij de PMM-methode. Hierbij is naar voren gekomen dat de politie en jeugdwerkers niet op één lijn zitten in de aanpak en dat dit leidt tot ruis. De jeugdwerkers geven bijvoorbeeld aan dat de politie te veel bezig is met handhaven en niet zozeer met verbinden met zowel de jeugdgroep als de jeugdwerkers, waardoor er op dit moment onvoldoende vertrouwen is. De politie geeft anderzijds aan dat de jeugdwerkers belangrijke informatie over de jeugdgroep niet willen delen vanwege de hulpverleningsrelatie, waardoor zij zich niet verbonden voelen met de jeugdwerkers.

1.3 Doelstelling

Het doel van dit onderzoek is om inzicht te krijgen in de samenwerking tussen de politie en de jeugdwerkers die meewerken aan de PMM-methode in Paddepoel. Er wordt gekeken naar de huidige situatie omtrent de samenwerking en hoe deze verbeterd zou kunnen worden, met als doel om de samenwerking tussen de twee expertises te kunnen verbeteren. Het uiteindelijke doel van de PMM-methode is om er gezamenlijk voor te zorgen dat de hinderlijke jeugdgroep verdwijnt, dat de methode slaagt en succesvol ingezet kan worden bij andere overlast gevende jeugdgroepen in Groningen. De PMM-methode zelf zal een succes zijn wanneer alle betrokken jongeren uiteindelijk een plusser zijn geworden.

1.4 Onderzoeksvraag

De hoofdvraag bij dit onderzoek luidt als volgt:

“Hoe verloopt de samenwerking tussen politie en jeugdwerk op het gebied van de PlusMinMee methode en welke verbeterpunten komen hierin naar voren?”

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden zijn er een aantal deelvragen opgesteld, welke aan de hand van een literatuurstudie in hoofdstuk twee zijn beantwoord, namelijk:

- Wat typeert een jeugdgroep?
- Wat zijn de ontwikkelingen in het sociale domein op het gebied van jeugd?
- Hoe worden jeugdgroepen aangepakt?
- Wat houdt de PlusMinMee methode in?
- Hoe kan de politie zich aansluiten bij risicojeugd?
- Wat houdt het samenwerken tussen verschillende disciplines in?

Om naar aanleiding van de gegevensverzameling antwoord te kunnen geven op de hoofdvraag zijn er een aantal deelvragen opgesteld, welke beantwoord worden in hoofdstuk vier, namelijk:

- Wat is de huidige situatie omtrent de samenwerking?
- Wat gaat goed in de samenwerking?
- Wat mist er in de samenwerking?
- Zijn er verbeterpunten in de samenwerking? Zo ja, welke?

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk twee wordt er door middel van een theoretisch kader antwoord gegeven op de eerste zes deelvragen. In hoofdstuk drie wordt de methode beschreven, waarbij de werkwijze tijdens het onderzoek uitgebreid wordt onderbouwd en verantwoord. Hoofdstuk vier geeft de resultaten weer naar aanleiding van het praktijkonderzoek. Hier worden de overige vier deelvragen beantwoord. In hoofdstuk vijf wordt de conclusie beschreven, waarin antwoord wordt gegeven op de hoofdvraag. Daarnaast wordt er in de discussie een kritische beschouwing gegeven over het onderzoek. Tot slot wordt in hoofdstuk zes het advies weergegeven, dit advies is bestemd voor de politie en jeugdwerkers en bevat adviespunten waarmee de samenwerking kan worden verbeterd.

2 Theoretisch kader

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden, is er informatie verzameld die het fundament vormt voor het praktijkonderzoek. Er wordt onder andere ingegaan op de definiëring van risico jeugdgroepen, benaderingen van groepsgedrag, de jeugdwet en veranderingen in het sociale domein, de aanpak van risico jeugdgroepen, interventies voor politie en tot slot wordt er ingegaan op het samenwerken tussen verschillende disciplines.

2.1 Definiëring van risico jeugdgroepen

Om te beginnen is het belangrijk om een definitie te geven aan het begrip “risicojeugd groepen”. In 2000 heeft Bureau Beke de Shortlistmethodiek ontwikkeld, met als doel om tot karakterisering te komen van problematische jeugdgroepen. Door middel van het invullen van een vragenlijst, wordt er informatie verkregen over onder meer de locaties waar de groep actief is, de samenstelling van de groep, de dagelijkse bezigheden van de groepsleden, riskante gewoonten zoals drank- en drugsgebruik en recent delictgedrag (Broekhuizen & Koevoets, 2009).

Er wordt onderscheid gemaakt in de categorieën hinderlijk, overlastgevend of een criminele jeugdgroep (Ferwerda & van Ham, 2017). Wanneer de groep is ingedeeld, wordt er een passende en probleemgerichte aanpak gekozen voor de jeugdgroep (NJI, 2018d).

Smelt et al. (2010) gaan dieper in op de categorieën van jeugdgroepen:

Hinderlijke jeugdgroepen

Jongeren uit deze jeugdgroepen vinden de politie interessant. Ze komen uit eigen initiatief naar de politie toe en bestormen agenten met tientallen vragen. Dit soort groepen zijn alleen nog hinderlijk aanwezig en vertonen nog geen overlastgevend gedrag.

Overlastgevende jeugdgroepen

Jongeren uit deze jeugdgroepen vinden de politie interessant, maar zullen dit niet snel toegeven. Ze zoeken niet uit eigen initiatief contact en zitten op de rand van contact tegenhouden of het laten gebeuren. Zulke groepen kunnen licht crimineel actief zijn of hier in elk geval veel van weten. Ze kennen de straatspelletjes op hoog niveau, dit is voor de politie bijzonder irritant.

Criminele jeugdgroepen

Jongeren uit deze jeugdgroepen hebben geen interesse in de politie vanwege hun criminele activiteiten. Contact met de politie betekent een risico wat betreft hun inkomsten en een negatieve status bij hun groepsleden. Hoe groter de kloof tussen de politie en zo'n groep, hoe minder de groep de politie tegenkomt.

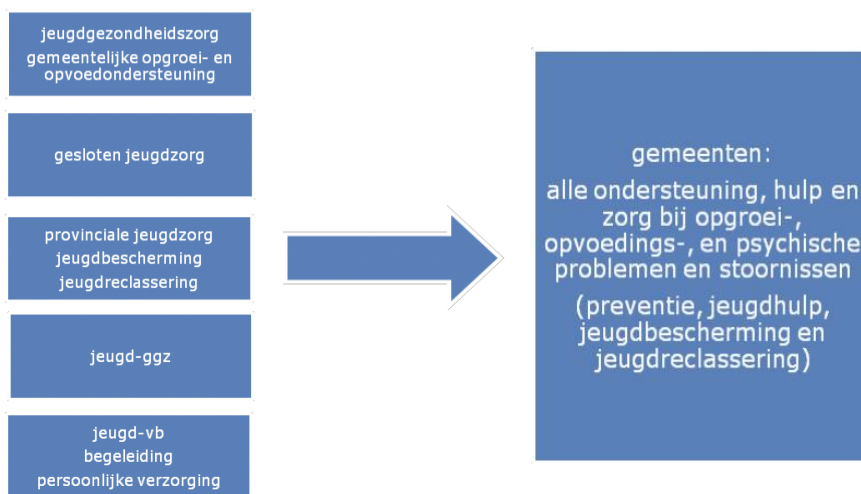
De jeugdgroep van Paddepoel valt volgens de gemeente Groningen onder de definitie van een hinderlijke jeugdgroep. Echter de definitie van hinderlijke jeugdgroep, komt niet overeen met de jongeren die in Paddepoel actief zijn. Ferwerda en van Ham (2014, p. 3) beschrijven een hinderlijke jeugdgroep als volgt: “De groep hangt rond in de buurt en is af en toe luidruchtig aanwezig. De groep trekt zich niet veel aan van de omgeving. Soms loopt het uit de hand en zijn er kleine schermutselingen, maar dat is doorgaans snel in de kiem gesmoord. Ook maakt de groep zich incidenteel schuldig aan kleine vernielingen. Een beperkt aantal jongeren maakt zich soms schuldig aan (veelal lichte) gewelds- en (in mindere mate) vermogensdelicten. Over het algemeen is het een groep die nog voldoende ‘autoriteitsgevoelig’ is en aanspreekbaar is op zijn gedrag.”

Het verschil met de jeugdgroep in Paddepoel en de definitie van Ferwerda en van Ham (2014) is dat de jeugdgroep niet autoriteitsgevoelig is en zich juist niet veel van de politie aantrekt, maar meer van de jeugdwerkers omdat die vertrouwensband beter is.

2.2 De huidige jeugdwet en veranderingen in het sociale domein

Op 1 januari 2015 is de Jeugdwet ingevoerd. Het Ministerie van Volksgezondheid, welzijn en sport en ministerie van Veiligheid en Justitie (2013) beschrijven de Jeugdwet als volgt: “De nieuwe Jeugdwet maakt alle gemeenten bestuurlijk en financieel verantwoordelijk voor alle jeugdhulp en voor de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.” Sinds de invoering van de Jeugdwet worden de gemeenten verantwoordelijk voor alle soorten jeugdhulp (Ministerie van VWS en ministerie van V en J, 2013b). Jeugdwerk Selwerd in Groningen organiseert activiteiten voor de jongeren in Paddepoel en Selwerd.

In figuur 1 is een schematische weergave te zien van aan de linkerkant huidige situatie en aan de rechterkant de nieuwe situatie.

Figuur 1: huidige en nieuwe situatie (Ministerie van VWS en ministerie van V en J, 2013b).

Het doel van de Jeugdwet is om de jongere in zijn eigen kracht te zetten en deze te versterken. Daarnaast wil de gemeente middels de Jeugdwet dat het zorgend en probleemoplossend vermogen van de sociale omgeving van de jongere wordt versterkt (Ministerie van VWS en ministerie van V en J, 2013a).

Om de Jeugdwet te implementeren, zijn er transformatiedoelen opgesteld, namelijk (Ministerie van VWS en ministerie van V en J 2013a):

- Preventie en uitgaan van eigen kracht van jeugdigen, ouders en het sociale netwerk;
- Minder snel medicaliseren, meer ontzorgen en normaliseren;
- Eerder (jeugd)hulp op maat voor kwetsbare kinderen;
- Integrale hulp met betere samenwerking rond gezinnen: één gezin, één plan, één regisseur;
- Meer ruimte voor jeugdprofessionals en vermindering van regeldruk.

2.2.1 Evaluatie Jeugdwet

In januari 2018 heeft er een onderzoek plaatsgevonden om te kijken in hoeverre de transitiedoelen behaald zijn.

In het onderzoek van Victoor, Coppenhagen en de Groot (2018) wordt er door de gemeenten teruggeblikt op de transformatiedoelen. Het transformatiedoel over preventie en versterken

van eigen kracht is nog volop in ontwikkeling. Om preventief te kunnen werken is een groot budget nodig, wat veel gemeenten als knelpunt ervaren. De integrale hulp gaat goed door jeugdhulp aan te bieden, waarbij doelen worden gesteld. Tegelijkertijd is de realisatie van één gezin, één plan, één regisseur lastig bij meervoudige problematiek, omdat instanties op verschillende manieren met elkaar werken. Opvallend is dat het transformatiedoel “meer ruimte voor professionals” in de afgelopen drie jaar achteruit is gegaan. Dit komt onder meer door de verantwoording die de professionals af moeten leggen.

In 2017 is er door Bucx, Pehlivan, Sadirai, Rutjes en De Haan (2017) onderzoek uitgevoerd om de ervaringen van ouders en jongeren in kaart te brengen wat betreft de invoering van de Jeugdwet. Uit het onderzoek blijkt dat veel ouders de toegang niet laagdrempelig vinden en veel moeite moeten doen om hulp te krijgen. De ouders die geen jeugdhulp krijgen geven aan niet te weten waar ze terecht kunnen wanneer zij denken jeugdhulp nodig te hebben. Over passend en tijdig hulp aanbieden wordt aangegeven dat men passende hulp belangrijker vindt dan tijdige hulp. Daarnaast geeft een meerderheid van de ouders aan betrokken te worden bij het hulpverleningsproces. De jongeren geven aan dat er weinig wordt gereflecteerd op de gestelde doelen en dat de doelen niet in overleg worden opgesteld. Het doel van de jeugdwet “één gezin, één plan, één regisseur” wordt nog niet optimaal ervaren door zowel de ouders als de jongeren, er zijn volgens hen te veel wisselingen in hulpverleners en onvoldoende afstemming. Qua zelfstandigheid en zelfredzaamheid ervaart de meerderheid van de ouders dat dit wordt bevorderd, maar een deel ervaart dit minder positief wanneer de jongere naar een instelling moet verhuizen (Bucx et al., 2017).

2.2.2 Preventie in het sociale domein

Preventie is één van de transformatiedoelen. Bij jeugdgroepen is het belangrijk om preventief te werken, om delinquent gedrag of recidive te voorkomen. De Roos en Van Dinther (2016, p. 22) beschrijven preventie als volgt: *“Het voorkomen van ernstige gevaren of problemen voor, bij of tussen mensen, of van een verergering daarvan, door middel van doelgerichte, georganiseerde activiteiten.”* Daarnaast beschrijven zij dat het belangrijk is om als sociaal werker samen te werken met collega’s van andere disciplines én met de betrokken burgers. De Roos en Van Dinther (2016, p. 26) beschrijven: *“Door samen te werken lever je als professional inspanning op onder andere: preventie van delinquentie en recidive, en de preventie van opvoedings-, school- en onderwijsproblemen, en van aansluitingsproblemen tussen onderwijs en arbeidsmarkt.”*

Bovengenoemde punten komen in de wijk Paddepoel ook naar voren. Door middel van de PMM-methode wordt er intensief samengewerkt tussen verschillende disciplines en met de betrokken burgers. Er vindt een huisbezoek plaats bij de jongeren die betrokken zijn bij de jeugdgroep. Hierbij wordt een brief aan de jongeren overhandigd waarin staat aangegeven of de jongere een plusser, een minner of een mee-er is volgens de methode. De jongere heeft de keuze of hij zich meewerkend op wil stellen voor de PMM-methode. Door het huisbezoek betrekken de hulpverleners de jongeren bij het proces en geven ze hen de keuze om hulp te aanvaarden (De Roos & Van Dinther, 2016).

De gemeente Groningen heeft maandelijks een risicojongeren-overleg. Bij dit overleg worden de broertjes en zusjes van de jongeren die in beeld zijn door de groepsaanpak besproken, om te voorkomen dat zij overlast veroorzaken (persoonlijke communicatie, 23 mei, 2018). Hierdoor is de Gemeente preventief aan het werken. Daarnaast geeft de politie voorlichting op scholen aan de leerlingen (persoonlijke communicatie, 16 mei, 2018).

2.3 De aanpak van risicojeugdgroepen

Nu duidelijk is geworden hoe verschillende jeugdgroepen getypeerd worden en hoe de huidige jeugdwet eruit ziet kan er verder worden gekeken naar de aanpak van deze jeugdgroepen.

2.3.1 De interventiepiramide

De aanpak van risicojeugd kan op verschillende niveaus plaatsvinden, zodat het beleid voor het aanpakken van risicojeugd hierop kan worden aangescherpt. De interventiepiramide geeft een overzicht van de betrokken partijen die te maken hebben met het voorkomen en bestrijden van jeugdcriminaliteit. Hoe hoger in de piramide, hoe minder de aanpak gericht is op preventie en meer op bestrijding. In de onderste laag van de piramide is de pedagogische infrastructuur te zien die zich rondom de jeugd vormen, deze laag is verantwoordelijk voor het opvoedklimaat. In de tweede laag hebben de betrokken partijen de taak om ervoor te zorgen dat beginnende problemen zo vroeg mogelijk kunnen worden gesignaleerd en aangepakt. De bovenste laag bestaat uit betrokken partijen vanuit de justitiële sfeer die in beeld komen nadat er daadwerkelijk crimineel gedrag heeft plaatsgevonden. Deze laag is niet gericht op preventie, maar richt zich op de bestrijding en het voorkomen van recidive (Bakker, Distelbrink, Pels & Los, 2013).

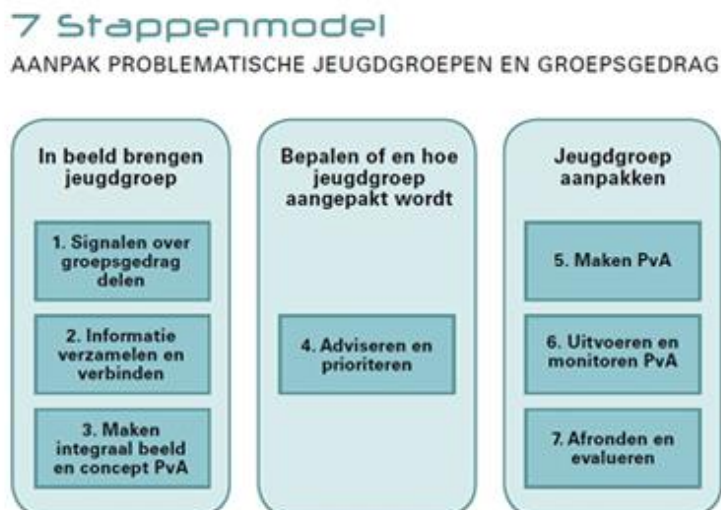

Figuur 2: Interventiepyramide (Bakker et al., 2013)

2.3.2 Het 7- stappen model

Sinds 2015 is de Shortlistmethodiek, beschreven in hoofdstuk 2.1, overgenomen door het 7-stappen model, een voorloper op de PMM-methode. Om de hinderlijke jeugdgroep in Paddepoel aan te pakken is de gemeente Groningen vanaf januari 2017 met het landelijke 7-stappen model gaan werken.

Volgens het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (2017) bewegen jongeren zich steeds meer in los-vaste groepen, waardoor er een andere aanpak wordt vereist. Het 7-stappen model biedt een systematische en dynamische aanpak. De meerwaarde van het 7-stappen model zit vooral in de signalerende fase, waarin de ketenpartners hun informatie delen met de gemeente. Door alle informatie te verzamelen en te delen wordt de groepsdynamiek en de probleemfactoren in kaart gebracht. Op basis van deze informatie wordt de aanpak bepaald. De lokale ketenpartners stellen grenzen, maar er wordt ook perspectief geboden aan de jongeren die afglijden of die dreigen af te glijden. Daarnaast is het de bedoeling dat uitbreiding van de groep voorkomen wordt. De aanpak richt zich niet alleen op de groep, maar ook op het individu en de sociale omgeving wordt erbij betrokken (Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid, 2017).

Figuur 3: 7 stappenmodel: aanpak problematische jeugdgroepen en groepsgedrag (Wegwijzer jeugd en veiligheid, 2017).

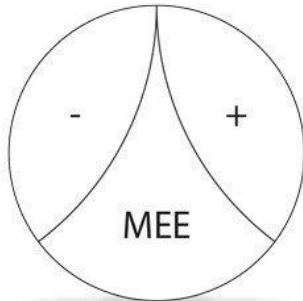
2.3.3 Plus-Min-Mee-methode

Om de jeugdgroep in Groningen aan te pakken is de PMM-methode ingezet in de wijken Paddepoel en Beijum. Bij de methode staat de groepsdynamische werking van de groep centraal (Straatcontact, z.d.-a). De gemeente stelt de ketenpartners aan die meewerken aan de PMM-methode. In Paddepoel zijn de ketenpartners de jeugdwerkers, politie, jeugdreclassering, het veiligheidshuis, HALT, William Schrikker en de buitengewoon opsporingsambtenaren (persoonlijke communicatie, 9 april 2018).

Bij de PMM-methode wordt de groep ingedeeld in drie gedeeltes, namelijk: het negatieve deel, het positieve deel en het meelopende deel. Hieronder is de verdeling te zien in de samenstelling van een groep (Smelt et al., 2010):

- *Het negatieve deel (-)*: kenmerkt de jongeren die voornamelijk tegen gezag en regels zijn. Dit kan bijvoorbeeld komen door negatieve ervaringen met gezaghouders, docenten of hulpverleners maar ook door de leefomgeving;

- *Het positieve deel (+)*: de jongeren die een toekomstbeeld hebben. Ze willen graag de goede kant op en willen de negatieve ervaringen relativiseren;
- *Het meelopende deel (MEE)*: zit tussen het positieve deel en het negatieve deel in. Deze jongeren gaan mee met het deel wat het meest populair is en laten zich makkelijk beïnvloeden.

Figuur 4: PlusMinMee-indeling (Jeugdboa, 2016).

Het PMM-schema brengt in beeld hoe de groep is ingedeeld, namelijk welke positieve en negatieve jongeren effect hebben in de jeugdgroep en voor welk gedrag meelopers vatbaar zijn. Het beeld dat wordt geschetst is de basis voor de verdere aanpak van de jeugdgroep. Doordat de werkers een beeld krijgen van de jongeren hebben zij inzicht over de groepswerking en de benodigde interventies. Straatcontact.nl (z.d.-a) stelt dat de PMM-methodiek een beter effect heeft dan andere plannen van aanpak, omdat de methode is opgesteld vanuit het puberbrein. Andere plannen van aanpak zijn opgesteld vanuit de denkwijze van het volwassenenbrein (Straatcontact, z.d.-a).

Het inzetten van de methode begint met een training voor de professionals, die wordt gegeven door Straatcontact.nl. Zij maken trainingen op maat waarbij de input en wensen van de opdrachtgever worden meegenomen (Straatcontact.nl, z.d.-b). Tijdens deze training worden casussen besproken aan de hand van videobeelden waarin gelet wordt op de interactie tussen jeugdgroepen, zodat de groepswerking inzichtelijk wordt. Tijdens de methode en de eerste overleggen worden de ketenpartners gecoacht door Straatcontact.nl. Het Veiligheidshuis is procesregisseur van de PMM-methode en voorzitter van de overleggen. Het overleg met de ketenpartners vindt ongeveer één keer in de zes weken plaats. Er wordt in ieder overleg een nieuwe verdeling gemaakt in het PMM-schema. Straatcontact.nl heeft een app waarin alle betrokken ketenpartners zitten. Hierin is te vinden hoe het PMM-schema is ingedeeld. Daarnaast kan iedereen berichten in de app zetten, om elkaar te informeren (persoonlijke communicatie, 25 april 2018).

2.3.4 Databanken met effectieve jeugdinterventies

Het Nederlands Jeugdinstituut (NJI) is een kenniscentrum dat als missie heeft om een bijdrage te leveren aan het verbeteren van het leven van kinderen en jongeren (NJI, 2018a). Een onderdeel hiervan is de "databank effectieve jeugdinterventies" waarmee zij willen bijdragen aan het effectief werken met jeugdigen. Het NJI definieert een jeugdinterventie als "elke planmatige en doelgerichte aanpak die een bijdrage levert aan de psychische, sociale, cognitieve of lichamelijke ontwikkeling van een jongere." In de databank zijn effectieve en goed onderbouwde jeugdinterventies beschreven die in Nederland worden uitgevoerd en bestaat op dit moment uit 251 interventies (NJI, 2018c).

Iedere aangenomen jeugdinterventie krijgt een niveau van erkenning. Welke erkenning een interventie krijgt hangt af van de mate en manier waarop er onderzoek naar is gedaan (NJI, 2018b). De PMM-methode is nog niet opgenomen in de databank van het NJI, het is niet bekend of hiervoor al een aanvraag is ingediend bij het NJI.

Een andere databank met aanpakken gericht op jeugdgroepen is van Wegwijzer Jeugd en Veiligheid. Hierin worden aanpakken weergegeven gericht op overlastgevende, hinderlijke en criminele jeugdgroepen welke door deskundigen zijn beoordeeld. De PMM-methode is opgenomen in deze databank en krijgt één van de in totaal vijf te verkrijgen sterren. De reden hiervan is dat er nog onvoldoende onderzoek is gedaan om de effectiviteit te kunnen aantonen. Volgens Wegwijzer Jeugd en Veiligheid (2013) maakt de PMM-methode zich uniek door de inzichtelijke rol van individuele groepsleden, er wordt gebruik gemaakt van maatwerk die gericht is op de jeugdgroep, het individu en de problematiek (Wegwijzer Jeugd en Veiligheid, 2013).

2.4 Interventiestrategieën voor politieagenten

Er bestaan drie politieke interventiestrategieën die gebruikt kunnen worden bij het effectief optreden tegen jeugdgroepen. Hierbij horen twee bejegeningprofielen over hoe politie de jongeren het best kan benaderen (Beke, Ferwerda, Van der Torre & Bervoets, 2013).

De strikte handhavingsvariant

Dit is bedoeld voor de kopstukken uit de jeugdgroep waarvan het gedrag nog kan worden getypeerd als “experimenteel”. Signaleren, preventie en integratie is belangrijk bij deze interventie en is voornamelijk gericht op het creëren van een relatie tussen jongeren en politie. Aan deze interventiestrategie zijn vier voorwaarden verbonden, namelijk: een vastgesteld aantal uren besteden aan het contact leggen met de jeugdgroep (drie tot vier uren), terughoudendheid bij politiecontroles, het informeren en betrekken van ouders en het werken met een “escape” waarbij gewerkt wordt met waarschuwingen zodat de jongere het gedrag kan bijstellen (Beke et al., 2013).

De recherche-light variant

Deze strategie is gericht op de kansarme kopstukken van de jeugdgroep die al een zekere resistentie hebben opgebouwd met betrekking tot het opsporen en vervolgen. Om deze kopstukken in beeld te krijgen en aan te pakken wordt onder andere de PMM-methode ingezet. Om deze jongeren op te sporen is er een optimale samenwerking nodig tussen gebiedspolitie en de recherche. Er wordt deels proactief politiewerk verwacht waarbij een flexteam ingezet kan worden. Een flexteam werkt op de grens van handhaving en opsporing, waarbij alle nodige kennis van de wijk en de jeugdgroep in één team wordt ondergebracht (Beke et al., 2013).

De gerichte opsporingsvariant

Het gaat bij hierbij om twee categorieën van de jeugdgroep, namelijk: de jongeren die te maken hebben met ernstige psychische problemen of gedragsstoornissen, welke vaak gepaard gaan met middelengebruik en de jongeren uit de jeugdgroep die zich schuldig maakt aan crimineel geweld en die nauwelijks meer in beeld zijn bij de politie vanwege het ondergrondse karakter van de strafbare feiten die zij plegen. Deze groep wordt als bijna kansloos gezien omdat er nauwelijks kans is voor een integratietraject, deze jongeren zijn vaak opgegroeid in het criminele milieu en staan veelal bekend als veelplegers. De aanpak is gericht op opsporing met vervolging of gedwongen opname. Er wordt in kaart gebracht wat het criminele (jeugd) netwerk is, inclusief de mogelijke relaties van de jeugdgroep die actief zijn in de (zware) georganiseerde criminaliteit (Beke et al., 2013).

2.4.1 Twee bejegeningprofielen

De zogenoemde "rekkelijke" politieagenten handelen op basis van kennen en gekend worden en kiezen voor een open en soepel contact met de jongeren. De "precieze" politieagenten houden de teugels strakker en zijn eerder geneigd om hard op te treden bij ongewenst gedrag. Zij zijn dan ook minder geneigd om te investeren in het contact met de jongeren. Hier volgen twee bejegening strategieën die gebruikt kunnen worden bij het benaderen van jongeren in jeugdgroepen (Beke et al., 2013).

Coöperative policing

Het deel van de jeugdgroep die als kansrijk wordt getypeerd kan een toegeeflijke behandeling ontvangen wanneer het gaat om toezicht en handhaving. Dit houdt in dat er minder gecontroleerd wordt op overtredingen en meer wordt gewerkt met waarschuwingen. Daarnaast kan er worden gewerkt met een systeem waarbij een boete kan worden terugverdiend na het vertonen van goed gedrag binnen een bepaald tijdsbestek. Vanuit wijkteams is naar voren gekomen dat "doen wat je zegt" essentieel is om vertrouwen bij de jongeren te krijgen (Beke et al., 2013).

Very irritating policing

Het kansarme deel van de jeugdgroep komt in aanmerking voor de VIP-aanpak (very irritating policing) waarbij zij op de huid worden gezeten door politie en andere ketenpartners. Er wordt proactief opgetreden, waar nodig worden er maatregelen genomen en de activiteiten van deze jongeren worden nauwlettend in de gaten gehouden met als doel het ongewenste gedrag te ontmoedigen. Wanneer deze jongeren actief meewerken aan een integratietraject dan kunnen zij verlost worden van deze VIP-aanpak (Beke et al., 2013).

De PMM-methode sluit hierbij aan doordat er een analyse gemaakt wordt van de jeugdgroep en welke jongeren hierin de rol als kopstukken hebben. Bij dit bejegeningprofiel worden jongeren op de hoogte gebracht van hun status en de consequenties, zoals ook gebeurt bij de PMM-methode, en er wordt proactief opgetreden.

2.4.2 Second Wave methode

In Londen is het project "Second Wave" opgezet omdat er een gespannen sfeer hing tussen de politie en de jongeren op straat. De organisatie "My City Real World" heeft het Second Wave-project opgestart, met als doel de relaties tussen jongeren en de politie te verbeteren. De politie en de jongeren zijn samengebracht in een veilige werkplaats, waar is gewerkt om wederzijds vertrouwen en respect op te bouwen. Daarnaast is het doel om ervaringen van beide kanten te delen en van elkaar te leren (Van Amersfoort, Visser & Bah, z.d.).

De basisstappen voor het opzetten van het project zijn gebundeld in de bijbehorende handleiding. Met dit project wil My City Real World aan beide partijen laten zien waarom zij handelen zoals ze doen, zodat ze elkaar beter leren kennen. Tijdens de bijeenkomsten worden er activiteiten en rollenspellen gedaan. De deelnemers kunnen hun ervaringen weergeven, zodat het gedrag inzichtelijk wordt (Van Amersfoort, Visser & Bah, z.d.).

Het Second Wave-project is in Gouda toegepast, omdat het contact tussen de jongeren en de politie moeizaam verliep. Door vertrouwenspellen en rollenspellen maken de partijen contact met elkaar en wordt er inzicht verkregen in elkaars handelen. Het project heeft positieve resultaten laten zien. Na de workshops heeft de politie meer begrip voor de volgende punten: belang van de ontmoetingen op straat, minder negatieve stereotypering en er is een verbeterde interactie op straat. De jongeren hebben met het project inzicht gekregen in het beleid, de prioriteiten en de activiteiten van de politie (Baugh, 2012).

2.5 Van multidisciplinaire naar interdisciplinaire samenwerking

Er bestaan verschillende soorten en interpretaties die samenwerking kunnen definiëren. Belangrijk is om onder de loep te nemen welk samenwerkingsverband van toepassing is bij de PMM-methode. Daarnaast wordt er gekeken wat eventuele belemmeringen kunnen zijn bij samenwerking.

2.5.1 Multidisciplinaire samenwerking

Bij een multidisciplinaire samenwerking bestaat het team uit professionals met verschillende disciplines, maar elke discipline werkt vanuit het eigen perspectief en heeft een eigen te behalen doelstelling. Professionals behouden bij een multidisciplinaire samenwerking hun eigen autonomie en werken parallel aan elkaar (Schuman, 2012).

In situaties met complexe problemen op verschillende leefgebieden is de inzet nodig van gespecialiseerde professionals uit verschillende disciplines en vaak ook verschillende organisaties (Korevaar, Kroes & Kuik, 2016).

Een multidisciplinair team heeft gezamenlijk vaak wel de expertise in huis, maar de praktijk wijst uit dat de aangesloten professionals vaak langs elkaar heen werken. Het generalistisch werken waarbij uitgegaan wordt van één gezin, één plan, één regisseur schiet tekort omdat professionals vanuit hun eigen expertises en interventies blijven werken. Een multidisciplinair team zal beter functioneren wanneer zij interdisciplinair zullen samenwerken (Korevaar et al., 2016).

Als er wordt gekeken naar het type samenwerking wat nu van toepassing is op de PMM-methode dan sluit deze het meest aan bij een multidisciplinaire samenwerking. Er vindt onderling overleg plaats tijdens de bijeenkomsten, maar er wordt niet tot erg weinig gebruik van elkaars expertise in de praktijk.

2.5.2 Interdisciplinaire samenwerking

Bij een multidisciplinaire samenwerking is, zoals hierboven benoemd, sprake van een team professionals vanuit verschillende disciplines, die ieder een eigen interpretatie heeft van de problematiek en vanuit het eigen vakgebied en expertise handelt (Korevaar et al., 2016). Bij een interdisciplinaire samenwerking daarentegen staat een gemeenschappelijke visie, aanpak en doelstelling centraal waarbij vanuit de verschillende vakgebieden wordt gekeken naar het probleem.

De laatste trends in het sociaal werk maken het onmogelijk om cliënten effectief te ondersteunen zonder met professionals uit andere disciplines samen te werken (Bronstein, 2003).

Interdisciplinaire samenwerking moet bijdragen aan de samenredzaamheid van mensen en de verwachting is dan interdisciplinaire samenwerking bijdraagt aan een effectiever functionerend sociaal domein (Nieuwenhuizen, 2016).

Bronstein (2003, p. 299) definieert een interdisciplinaire samenwerking als volgt: *“Interdisciplinary collaboration is an effective interpersonal process that facilitates the achievement of goals that cannot be reached when individual professionals act on their own.”* Bronstein heeft het model van Interdisciplinary Collaboration ontwikkelt waarin hij onderscheidt maakt in vijf kerncomponenten die de interprofessionele samenwerking tussen professionals tot stand brengen. Zonder deze vijf componenten zal de samenwerking volgens Bronstein (2003) worden belemmerd. Onderstaand figuur geeft een weergave van het model van Bronstein.

Components of an Interdisciplinary Collaboration Model

Figuur 5: Vijf kerncomponenten (Bronstein, 2003)

Bronstein (2003) beschrijft de vijf kerncomponenten als volgt:

Met interdependence wordt een onderlinge afhankelijkheid bedoeld, waarbij professionals afhankelijk van elkaar zijn om hun doelen te bereiken en taken te kunnen uitvoeren. Belangrijk kenmerk voor onderlinge onafhankelijkheid is dat professionals zowel formeel als informeel tijd aan elkaar besteden en respect hebben voor ieders mening en inbreng.

Newly created professional activities verwijst naar activiteiten die meer zouden kunnen bereiken in teamverband dan door één professional die onafhankelijk handelt. Individuele professionals gekoppeld aan elkaar hebben de mogelijkheid om te bereiken wat zij onafhankelijk niet zouden kunnen bereiken, doordat de expertises elkaar versterken.

Flexibiliteit gaat verder dan onderlinge afhankelijkheid. Het gaat over het kunnen bereiken van compromissen wanneer er onenigheid ontstaat en hier creatief in kunnen zijn. Flexibiliteit is een essentieel onderdeel en vraagt aanpassingsvermogen van de professionals, ook onder veranderende omstandigheden.

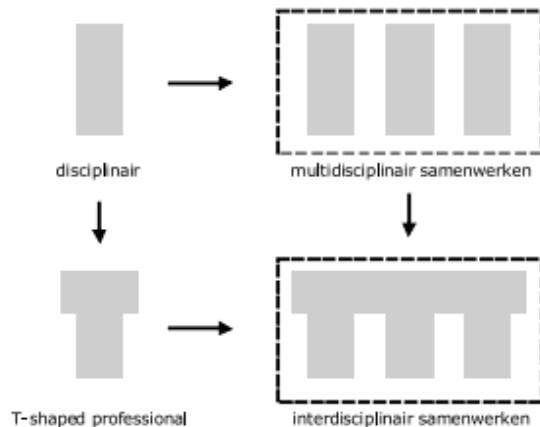
Met collective ownership of goals wordt de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het bereiken van doelen bedoeld. Duidelijk gestelde doelen en een gedeelde visie, missie, doelstelling en strategie zijn essentieel. Bij een interprofessionele samenwerking geldt een gedeelde verantwoordelijkheid in het gehele proces naar het bereiken van de gestelde doelen. Dit vraagt een toewijding waarbij professionals uit verschillende disciplines actief meewerken aan het bereiken van deze doelen en verantwoording nemen voor ieders aandeel.

Met reflection of process wordt verwezen naar de aandacht voor het proces van samenwerking en reflectie hierop. Essentieel hierbij is het denken- en praten door professionals over de onderlinge relaties en het ontvangen van feedback om de samenwerking effectief te kunnen versterken en onderlinge teamconflicten te kunnen oplossen. Zelfevaluatie door de betrokken professionals is belangrijk om een succesvol teamlid te kunnen zijn (Bronstein, 2003).

2.5.3 De T-shaped professional

Het beschikken over kennis en expertise op enkel het eigen vakgebied is niet voldoende bij een interdisciplinaire samenwerking, waarbij andere eisen worden gesteld aan de kennis en vaardigheden van de professional. Bij een interdisciplinaire samenwerking komt de T-shaped professional in beeld (Korevaar et al., 2016).

Een T-shaped professional is specialist op het eigen vakgebied, maar beschikt over de nodige basiskennis over verbindende vakgebieden zodat hij een goede samenwerkingspartner kan zijn voor zowel binnen als buiten de eigen organisatie. De T-shaped professional heeft empathie en nieuwsgierigheid voor de andere aansluitende disciplines. De verticale poot van de T geeft de eigen expertise weer en de horizontale poot geeft de basiskennis van andere disciplines weer (Korevaar et al., 2016).

Figuur 6: T-shaped professional versus multi-professional (Oskam, 2009)

Wanneer er sprake is van complexe situaties waarbij meerdere expertises betrokken zijn, is het aan een T-shaped professional om andere professionals in de situatie te betrekken en interdisciplinair samen te werken met deze professionals (Korevaar et al., 2016).

Essentiële attitudes voor een T-shaped professional zijn onder andere een open leerhouding, de bereidheid tot samenwerking, het respecteren van andermans expertise en het willen delen van de eigen expertise met andere professionals om de basiskennis van elkaars expertises te leren kennen (Korevaar et al., 2016).

2.5.4 Belemmeringen bij samenwerking

Wanneer betrokken professionals in elkaars vaarwater gaan werken dan verstoort dit de samenwerking (Dozy, 2012). Onduidelijkheid in de verdeling van taken kan zorgen voor onderlinge irritatie (Jongebreur-Ruskamp & Vinke, 2004). Geleidelijk aan ontstaat er in het samenwerkingsverband institutionalisering met een bepaalde taakverdeling en structuur waardoor de samenwerking en het functioneren verbetert. Tot die tijd is de effectiviteit van de samenwerking sterk afhankelijk van de betrokken personen, waarbij vooroordelen over elkaar op de loer liggen die de samenwerking sterk kunnen belemmeren (Dozy, 2012). Ook motivatie van de betrokken professionals speelt een grote rol, het is belangrijk dat iedereen zich betrokken voelt bij zijn taken en zich ervan bewust is dat de acties die hij onderneemt invloed heeft op de voortgang (Jongebreur-Ruskamp & Vinke, 2004).

Verschillende beroepswaarden kunnen een belemmerend effect hebben op de samenwerking. De politie beschouwt overlastgevers veelal als vervelend, waar sociaal werkers de problematiek hierachter benaderen met een helpende hand. Dit sluit aan bij de beroepswaarden van het sociaal werk, maar hier hebben politieagenten op straat weinig boodschap aan. Politie werkt vanuit handhaving en opsporing, waardoor zij op een andere manier op straat moeten waarnemen dan dat sociaal werkers dit doen (Dozy, 2012).

Een "gedwongen" samenwerking kan leiden tot een samenwerking op papier, maar in de praktijk komt het niet verder dan praten met elkaar. Dit komt voor wanneer de belangen en

doelstellingen niet met elkaar overeenkomen. Een gedwongen samenwerking komt vaak vanuit de overheid en gemeenten die samenwerkingen kunnen stimuleren, maar ook kunnen afdwingen (Dozy, 2012). De gemeente Groningen heeft gekozen voor de PMM-methode om de jeugdgroep in Paddepoel aan te pakken en op deze manier zijn de betrokken professionals bij elkaar gekomen om deze interventie tot een succes te maken, er is hier in zekere zin sprake van zo'n gedwongen samenwerking.

Gebrek aan vertrouwen en open communicatie vormt een belemmering voor effectief samenwerken. Een op elkaar afgestemde cultuur in de samenwerking zorgt ervoor dat communicatieproblemen gemakkelijker kunnen worden voorkomen (Dozy, 2012). Wanneer kritiek en irritatie niet worden uitgesproken dan belemmert dit de samenwerking en het vertrouwen in elkaar (Jongbreur-Ruskamp & Vinke, 2004).

Het willen waarborgen van de vertrouwensrelatie is tevens een veelvoorkomende belemmering bij de samenwerking tussen politie en jeugdwerk. Schellekens (2008) stelt dat jeugdwerkers een vertrouwensrelatie met jongeren *denken* te hebben. Een vertrouwensrelatie tussen jongeren en jeugdwerkers is volgens Schellekens betrekkelijk en deze relatie met jongeren mag volgens hem met een bepaald wantrouwen worden bekeken. Daarnaast stelt Schellekens (2008) dat jeugdwerkers zich vaak afhankelijk opstellen ten opzichte van de doelgroep om de jongeren te vriend te houden en soms te goed van vertrouwen kunnen zijn. Het probleem in de samenwerking tussen politie en jeugdwerkers zou komen doordat de uitgangspunten van beide partijen verschillen. Jeugdwerkers zijn bezig met de ontwikkeling van jongeren, terwijl de politie vooral bezig is om de jongeren te corrigeren en eventueel te bestraffen. Volgens Schellekens zegt het geen rekening houden met de vertrouwensrelatie van jeugdwerkers door de politie veel over de mate van het vertrouwen onderling. De vertrouwensrelatie tussen jeugdwerker en jongeren hoeft niet te worden geschaad wanneer de politie de verkregen informatie weet te herleiden door middel van het zoeken naar bewijzen, zonder de jeugdwerkers hierbij te betrekken (Schellekens, 2008).

Voorafgaand aan de samenwerking moet bepaald worden wat het gemeenschappelijke doel is van de samenwerking en of er informatie over de betrokken personen gedeeld mag worden. Er kan gebruik gemaakt worden van "buitenkant informatie", wat inhoudt dat er wel kan worden gezegd dát de persoon bekend is, maar er wordt niet dieper op ingegaan. Het beroepsgeheim, die van toepassing is op sociaal werkers, staat hen dus niet in de weg om in bepaalde gevallen relevantie informatie te delen met instanties zoals de politie. Het is aan te raden om een geheimhoudingsverklaring te laten ondertekenen door de betrokken professionals, waarin de gemaakte afspraken rondom informatieverstrekking komen te staan. Daarnaast is het belangrijk om het thema privacy regelmatig te laten terugkomen tijdens bijeenkomsten (College bescherming persoonsgegevens, 2012).

2.6 Conclusie theoretisch kader

Door middel van de literatuurstudie is er meer inzicht verkregen in de PMM-methode, jeugdgroepen en samenwerking. Uit paragraaf 2.1 is naar voren gekomen dat er verschillende soorten jeugdgroepen zijn, namelijk: hinderlijke-, overlastgevende-, en criminele jeugdgroepen. Om inzicht te krijgen in deze jeugdgroepen is de shortlistmethodiek opgezet. Door de ontwikkelingen die zijn doorgemaakt is inmiddels de PMM-methode van kracht in de wijk Paddepoel. Hierbij wordt de jeugdgroep ingedeeld in de verschillende categorieën (plus, min of mee) en wordt de groepswerking inzichtelijk. Het indelen van het PMM-schema is de basis voor verdere aanpak van de jeugdgroep. Hiermee zijn de deelvragen: “wat typeert een risicovolle jeugdgroep?” en “wat houdt de PlusMinMee methode in?” beantwoord.

Recentelijk hebben er in het sociale domein veel ontwikkelingen plaatsgevonden, met name gericht op de Jeugdwet. Sinds de invoering hiervan valt alle jeugdhulp onder de gemeente. Er is gebleken dat de gestelde doelen nog niet allemaal behaald zijn. De Jeugdwet heeft als doel: één gezin, één plan, één regisseur. Dit wordt echter nog niet dusdanig ervaren, omdat er nog veel wisselingen zijn wat betreft de hulpverleners. Daarnaast is het een belangrijk doel dat de ouders betrokken worden bij het hulpverleningsproces. Dit wordt als positief ervaren, er wordt gevraagd om hun mening en hun kijk op de situatie. De deelvraag: “wat zijn ontwikkelingen in het sociale domein op het gebied van jeugd?” is hiermee beantwoord.

Om de deelvraag: “hoe worden jeugdgroepen aangepakt?” te beantwoorden is op zoek gegaan naar literatuur over interventies op het gebied van jeugdgroepen. Het NJI en Wegwijzer Jeugd en Veiligheid hebben een databank waarin effectieve jeugdinterventies zijn opgenomen. Verder bestaan er drie politieke interventies voor het optreden tegen jeugdgroepen, namelijk: de strikte handhavingsvariant, de recherche-light variant en de gerichte opsporingsvariant. Hieraan zijn twee bejegeningprofielen gekoppeld, namelijk: coöperatieve policing en very irritating policing. De PMM-methode sluit het meest aan bij het bejegeningprofiel “very irritating policiy” (VIP). Door middel van deze informatie is de deelvraag: “Hoe kan de politie zich aansluiten bij risicojeugd” beantwoord.

Om de deelvraag: “Wat houdt het samenwerken tussen verschillende disciplines in?” te beantwoorden is er in de literatuur gezocht naar verschillende vormen van samenwerken. Hierbij is een vergelijking gemaakt tussen een multidisciplinaire samenwerking en een interdisciplinaire samenwerking. Bij multidisciplinaire samenwerking bestaat het team uit professionals met verschillende disciplines, maar werkt iedereen vanuit het eigen perspectief, visie en doel. Professionals werken hierbij parallel aan elkaar. Bij interdisciplinaire samenwerking staat een gemeenschappelijke visie, aanpak en doel centraal en wordt er gebruik gemaakt van elkaars expertise. Hierbij hoort de zogenoemde T-shaped professional.

Aan de hand van het uitgevoerde literatuuronderzoek worden er interviews gehouden. De volgende topics zijn hiervoor opgesteld: Plus-Min-Mee-methode, huidige samenwerking en wenselijke samenwerking. In hoofdstuk drie wordt hier verder op ingegaan.

3 Methode

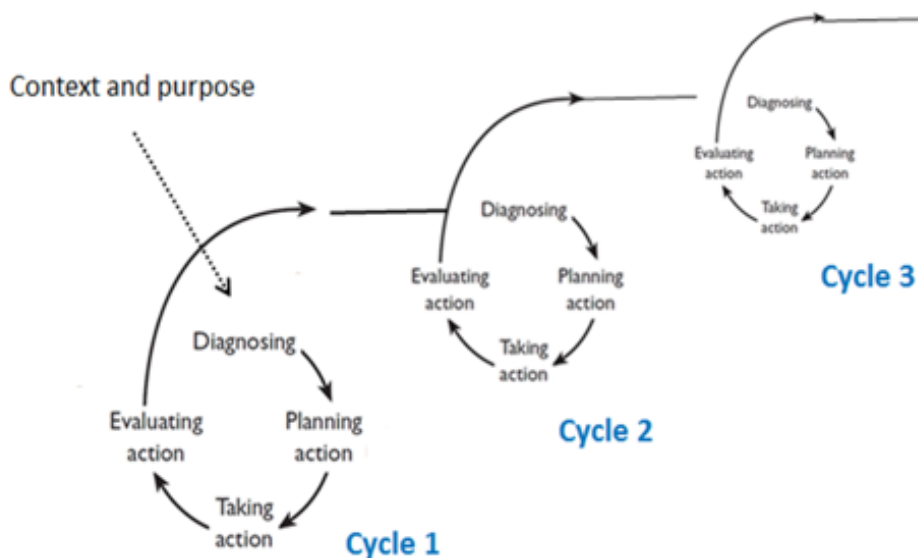
In dit hoofdstuk wordt de methode van het uitgevoerde onderzoek beschreven. Allereerst wordt de typering van het onderzoek beschreven. Daarna wordt beschreven welke respondenten zijn benaderd voor het verkrijgen van informatie. Vervolgens wordt beschreven welke onderzoeksinstrumenten zijn gebruikt en wordt de procedure van de gegevensverzameling uitgelegd. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een uitwerking van het analyseplan.

3.1 Typering onderzoek

De typering van dit onderzoek is een inventariserend ontwerpgericht onderzoek. Hieronder wordt aan de hand van Migchelbrink (2008) onderbouwd wat een ontwerpgericht en inventariserend onderzoek is.

3.1.1 Ontwerpgericht onderzoek

Bij een ontwerpgericht onderzoek wordt aan de onderzoekers ondersteuning gevraagd bij de ontwikkeling van een plan, aanpak, ontwerp, advies of handleiding voor het beroepsmatig handelen (Migchelbrink, 2008). De doel- en vraagstelling van dit onderzoek sluit hierbij aan, omdat er een advies is ontwikkeld voor jeugdwerk en politie ter bevordering van de samenwerking. Het onderzoek is uitgevoerd aan de hand van een iteratief proces, dat wil zeggen dat het onderzoek verschillende loops heeft doorlopen. Bij het doorlopen van deze loops komt nieuwe informatie binnen, wat relevant is voor de volgende fases in het onderzoek (Gulmans, Kuik, Landman, 2018). Onderstaande afbeelding geeft een beeld van een iteratief proces.

Figuur 7: Iteratief proces bij ontwerpgericht onderzoek (Gulmans, Kuik, Landman, 2018)

De onderzoekers zijn begonnen met een vooronderzoek, welke in loop één is uitgevoerd. Aan de hand hiervan is in loop twee literatuur gezocht met betrekking tot de PMM-methode en tegelijkertijd is er door middel van interviews geïnventariseerd hoe de samenwerking tussen de betrokken ketenpartners verloopt en of er verbeterpunten zijn. Vervolgens is de informatie uit de voorgaande interviews gecheckt bij nieuwe respondenten en is er nieuwe literatuur gezocht. Een uitgebreide uitwerking van de loops is weergegeven in paragraaf 3.5 “het analyseplan”. Het uiteindelijke product van het ontwerpgerichte onderzoek is een advies voor de politie en jeugdwerk wat betreft de samenwerking met betrekking tot de PMM-methode.

3.1.2 Kwalitatief onderzoek

Zoals eerder genoemd is er sprake van een kwalitatief onderzoek. Bij kwalitatief onderzoek wordt er niet of nauwelijks gebruik gemaakt van cijfermatige gegevens. Het onderzoek wordt uitgevoerd in de werkelijkheid, waarbij de onderzoekers geïnteresseerd zijn in de betekenis die de respondenten zelf aan de situatie geven. De persoonlijke beleving van de betrokken ketenpartners is nodig om tot een advies te komen voor jeugdwerk en politie (Verhoeven, 2011).

3.2 Respondenten/informatiebronnen

Er is gekozen voor respondenten die op welke manier dan ook betrokken zijn bij de PMM-methode. In onderstaande tabel is schematisch weergegeven welke respondenten zijn benaderd voor dit onderzoek.

Tabel 1: respondenten

Functie
Oud-jeugdwerker
Jeugdwerker 1 Vinkhuizen
Jeugdwerker 2 Vinkhuizen
Jeugdwerker 1 Paddepoel
Jeugdwerker 2 Paddepoel
Jeugdwerker 3 Paddepoel
Politie Almere
Wijkagent 1
Wijkagent 2
Procesregisseur Veiligheidshuis
Taakaccenthouder 1
Taakaccenthouder 2
Taakaccenthouder 3
Flexer

Om een beeld te krijgen vanuit verschillende perspectieven heeft voorafgaand aan het onderzoek een veldoriëntatie plaatsgevonden. Hierbij is gesproken met een oud-jeugdwerker en twee jeugdwerkers in Vinkhuizen. Er is gekozen voor een oud-jeugdwerker om informatie te krijgen over de samenwerking, zodat het probleem voor de onderzoekers duidelijker werd. Daarnaast heeft er een gesprek plaatsgevonden met twee jeugdwerkers uit Vinkhuizen, waarbij naar voren is gekomen dat de samenwerking in Vinkhuizen goed loopt. Hierover hebben de onderzoekers meer gevraagd in het gesprek.

Naast de betrokken ketenpartners van de PMM-methode in Paddepoel is gekozen om drie taakaccenthouders uit Groningen, een flexer uit Beijum en een politiemans uit Almere te interviewen. Een taakaccenthouder is een politieagent die 50% van zijn/haar werkuren besteedt aan de jeugd, dit houdt in dat hij/zij veel op straat is om contact te maken met de jeugd en jeugdwerkers (persoonlijke communicatie, 2018). Een flexer is een politieagent die wordt ingezet bij projecten en dient als extra politie capaciteit (persoonlijke communicatie, 2018). Bij deze interviews kwam inzicht in hoe de PMM-overleggen en de samenwerking elders gaat. De politie in Almere is vier jaar bezig met het inzetten van de PMM-methode. Het

interviewen van deze politieman kan bijdragen, omdat er vanuit een ander perspectief gekeken worden naar samenwerking. De huidige wijkagent is sinds enkele weken werkzaam en heeft zich recentelijk aangesloten bij de PMM-methode. Er is nog een andere wijkagent werkzaam in de wijk Paddepoel, deze was in verband met tijd niet bereid om mee te werken aan het onderzoek. Tevens is de procesregisseur van de PMM-methode vanuit het Veiligheidshuis te geïnterviewd. Door de variërende respondenten hebben de onderzoekers een zo breed mogelijk beeld gecreëerd van hoe de PMM-methode werkt en hoe de samenwerking verloopt in Paddepoel en in andere wijken.

Naast de interviews is er een literatuuronderzoek verricht, welke te vinden is in hoofdstuk twee van dit onderzoeksrapport. Bij het literatuuronderzoek zijn websites, boeken en artikelen gebruikt om nader in te gaan op samenwerken in het algemeen, jeugdgroepen en de ontwikkelingen in het sociale domein.

3.3 Onderzoeksinstrument

In dit ontwerpgerichte onderzoek is gebruik gemaakt van twee onderzoeksinstrumenten, namelijk interviewen en participerende observatie (Migchelbrink, 2008). Hieronder wordt uitgelegd hoe de instrumenten in samenhang worden gebruikt.

Maso (1989, p. 199) omschrijft participerende observatie als volgt: *“Het deelnemen aan de dagelijkse activiteiten van de onderzochten om op die manier door meeleving, meebeleving, observatie, interviews en bestudering van documenten inzicht te krijgen in hun, voor het onderzoek interessante, gedragingen, interacties, opvattingen, houdingen, ervaringen of sociale relaties.”* De onderzoekers hebben dit gedaan door de jeugdsoos te bezoeken, waar de jeugdgroep van Paddepoel komt om te chillen. Daarnaast hebben de onderzoekers een middag meegedraaid in de soos, waar activiteiten zijn voor kinderen t/m 10 jaar. Vervolgens zijn de onderzoekers aanwezig geweest bij de activiteit zaalvoetbal voor de oudere jongeren. Door deel te nemen aan deze activiteiten is een duidelijk beeld verkregen over de dynamiek tussen de jeugd en jeugdwerkers. De resultaten hiervan zijn niet meegenomen in het resultatenhoofdstuk. De reden hiervan is dat de resultaten van deze observaties te ver afweken van de hoofdvraag en de doelstelling. Eén van de onderzoekers is aanwezig geweest bij een PMM-overleg, waarbij de interactie tussen jeugdwerk en de politie zichtbaar werd. Deze observatie is meegenomen in de resultaten. De resultaten zijn opgeslagen door opvallendheden te noteren.

De onderzoekers hebben gekozen voor halfgestructureerde interviews, waarbij de structuur in het interview aangebracht wordt met behulp van een topiclijst. De topiclijst (bijlage 2) dient als een checklist waarin de onderwerpen staan die aan bod moeten komen in het interview. Het voordeel van het halfgestructureerd interview is dat er ruimte is voor de persoonlijke opvattingen en belevingen van de respondenten (Migchelbrink, 2008). De onderzoekers vonden het belangrijk dat er ruimte werd geboden voor de persoonlijke opvattingen en belevingen van de respondenten, zodat er duidelijk beeld geschetst kon worden over de samenwerking. De formulering en volgorde van de vragen lagen niet vast, waardoor de onderzoekers ruimte kregen om door te vragen, dit verhoogt de validiteit (Migchelbrink, 2008). Door middel van het doorvragen zorgen de onderzoekers dat zij meten wat ze willen meten. In het literatuuronderzoek zijn inzichten naar voren gekomen, die mee worden genomen in het interview. Zoals eerder genoemd hebben de onderzoekers de volgende topics opgesteld, namelijk: Plus-Min-Mee-methode, huidige samenwerking en wenselijke samenwerking. De topics zijn opgesteld aan de hand van de onderzoeksvraag, deelvragen, en het theoretisch kader.

3.4 Procedure gegevensverzameling

In deze paragraaf staat de gegevensverzameling centraal. Er is beschreven hoe de respondenten zijn benaderd, hoe de interviews zijn afgenomen en tot slot wordt inzichtelijk gemaakt hoe de onderzoekers verschillende loops hebben doorlopen.

Respondenten benaderen

De respondenten zijn via de e-mail benaderd, waarin is toegelicht wat het doel is van het onderzoek en wat er over het algemeen gevraagd zal worden tijdens het interview. De respondenten zijn gevraagd of zij wilden meewerken en wanneer hier gelegenheid voor was. Iedere e-mail is persoonlijk op naam gestuurd. In de loop van het onderzoek kwamen steeds meer respondenten naar voren die interessant konden zijn voor ons onderzoek. Dit is passend bij de verschillende loops die zijn doorlopen gedurende het onderzoek.

Afname van de interviews

De interviews zijn gehouden op de werkplek van de respondenten zelf, omdat dit het meest efficiënt bleek te zijn in verband met tijd. Voor ieder interview is 45-60 minuten uitgetrokken. Voorafgaand aan de interviews is toestemming gevraagd of het interview middels een audio opname opgenomen mocht worden. Alle respondenten waren akkoord. Door de audio opnames kregen de onderzoekers de mogelijkheid om de interviews terug te luisteren. Hierdoor zijn toevallige fouten vermeden en is de betrouwbaarheid vergroot (Migchelbrink, 2008). Eén interview is niet opgenomen, wegens het ontbreken van opnamemateriaal. Hierdoor is de betrouwbaarheid van dit interview verlaagd, maar desondanks niet minder bruikbaar. Om de betrouwbaarheid zo hoog mogelijk te houden is er tijdens de interviews meegeschreven en is het interview direct na afloop uitgewerkt. Door de audio opname konden de onderzoekers zich volledig richten op het gesprek. Hierdoor is er optimale informatie uit de interviews gehaald en zijn de interviews meer valide en bruikbaar. De audio opnames zijn enkel beluisterd door de onderzoekers en zijn na uitwerking van het interview verwijderd om zorgvuldig om te gaan met de privacy. Door de interviews direct na afloop uit te werken is de kans op vertekening beperkt en de betrouwbaarheid verhoogd. Behalve het interview met de politieman uit Almere, zijn alle interviews face-to-face afgenomen. Door het face-to-face contact konden de onderzoekers ingaan op de beleving en gezichtsuitdrukkingen van de respondent, waardoor de validiteit is vergroot. Het interview met de politieman uit Almere is telefonisch afgenomen vanwege de afstand. Doordat het interview telefonisch is afgenomen, is de informatie uit in het afgenomen interview minder betrouwbaar. Bij een deel van de interviews is het voor gekomen dat één van de onderzoekers verhinderd was. Er is voor gekozen om het interview wel plaats te laten vinden. Door het ontbreken van één van de onderzoekers bestaat de kans dat er informatie verloren is gegaan, omdat er geen aanvulling is gegeven op elkaars vragen en er wellicht verschil is in interpretatie. Hetzelfde geldt voor het bijwonen van het PMM-overleg. Beide onderzoekers hebben bijgedragen aan de voorbereiding van het interview. Dit allen kan van invloed zijn op de betrouwbaarheid van het onderzoek. Daarnaast kan het ook van invloed zijn op de validiteit. Twee meningen en vier ogen en oren hebben meer invloed op of je meet wat je wil meten.

Activiteitschema

Om inzichtelijk te maken hoe de onderzoekers de verschillende loops hebben doorlopen, is er een activiteitschema gemaakt. Hierin komt naar voren dat de onderzoekers na elk interview de inzichten van het gehouden interview hebben verwerkt in het theoretisch kader en/of het resultatenhoofdstuk. De eigen inzichten van de onderzoekers zijn bijgehouden in een apart bestand. Door dit bij te houden is de betrouwbaarheid verhoogd. Het activiteitschema is te vinden in bijlage 1 van dit onderzoeksrapport.

3.5 Analyseplan

In het analyseplan komt naar voren hoe de verkregen informatie wordt geanalyseerd en hoe de verkregen informatie per deelvraag is omgezet naar resultaten. Dit is gedaan aan de hand van een stappenplan inzichtelijk gemaakt. Zo worden de verschillende loops inzichtelijk.

In hoofdstuk 1 is te lezen dat de onderzoekers deelvragen hebben opgesteld die beantwoord zijn aan de hand van de literatuur en deelvragen die zijn beantwoord aan de hand van interviews. De onderzoekers hebben de deelvragen die behoren bij de interviews onder elkaar gezet, waarna de belangrijkste bevindingen vanuit de interviews in een lopend verhaal zijn weergegeven. Alle antwoorden zijn met elkaar vergeleken op basis van afwijking of samenhang in de antwoorden. Na afwijkende en samenhangende antwoorden met elkaar te vergelijken is er een duidelijk en overzichtelijk beeld gecreëerd van de verkregen antwoorden.

Tabel 2: analyseplan

Loops	Uitvoering doorlopen loop
Loop 1	Vooronderzoek: <ul style="list-style-type: none"> - Veldoriëntatie - Bepalen welke respondenten er worden benaderd.
Loop 2	<ul style="list-style-type: none"> - Relevante literatuur uitwerken - Meelopen bij de soos - Oriëntatiegesprek betrokken jeugdwerkers
Loop 3	<ul style="list-style-type: none"> - Relevante literatuur uitwerken - Gesprek met opdrachtgever om de behoefte van het onderzoek te concretiseren - Topiclijst opstellen - Respondenten benaderen (eerst jeugdwerkers en wijkagent) - Interviews uitgewerkt aan de hand van de audio-opname
Loop 4	<ul style="list-style-type: none"> - Relevante literatuur uitwerken - Naar aanleiding van de interviews met bovenstaande respondenten zijn de taakaccenthouders en de flexer geïnterviewd. - Observatiemoment PMM-overleg - Interviews uitgewerkt aan de hand van de audio-opname
Loop 5	<ul style="list-style-type: none"> - Relevante literatuur uitwerken - Naar aanleiding van de interviews met bovenstaande respondenten heeft er een interview plaatsgevonden met het Veiligheidshuis en politie Almere - Interviews uitgewerkt
Loop 6	<ul style="list-style-type: none"> - Aan de hand van de uitgewerkte interviews zijn de resultaten opgesteld. De belangrijkste informatie is gefilterd en zijn er quotes geformuleerd
Loop 7	<ul style="list-style-type: none"> - Nadat alle verbanden in beeld zijn gebracht in het resultaten hoofdstuk, is er een koppeling gemaakt naar de doelstelling en hoofdvraag die geformuleerd zijn in de inleiding. Aan de hand van deze gegevens is er antwoord gegeven op de hoofdvraag in de conclusie.
Loop 8	<ul style="list-style-type: none"> - Naar aanleiding van de resultaten en conclusie is er een advies opgesteld, waarmee de samenwerking tussen politie en jeugdwerk verbeterd kan worden.

Aan de hand van de verkregen antwoorden uit de interviews is duidelijk geworden wat de betrokken ketenpartners momenteel vinden van de samenwerking en wat de verbeterpunten zijn. Door middel van de antwoorden op de deelvragen is de hoofdvraag beantwoord in de conclusie. Op basis van de informatie uit het resultatenhoofdstuk is er een advies uitgekomen voor de politie en jeugdwerk.

4 Resultaten

De resultaten zijn aan de hand van de vooraf opgestelde deelvragen verwerkt. Iedere deelvraag bestaat uit een beschrijving van de belangrijkste uitkomsten, welke geïllustreerd worden met citaten van de respondenten. Er wordt allereerst ingegaan op de huidige situatie van de samenwerking. Vervolgens wordt beschreven wat er goed gaat in de samenwerking en daarnaast wat er momenteel mist in de samenwerking. Tot slot worden de verbeterpunten beschreven die de respondenten hebben aangedragen.

4.1 Wat is de huidige situatie omtrent de samenwerking?

Volgens de jeugdwerkers loopt de huidige samenwerking goed, maar zijn er een aantal factoren waardoor de samenwerking minder goed verloopt dan gewenst. Twee van hen geven aan af en toe obstakels te ervaren in de samenwerking, de neuzen staan volgens hen niet dezelfde kant op

Wijkagent 1 is pas twee weken in dienst als wijkagent in Paddepoel en Selwerd, en dus ook recentelijk aangesloten bij de PMM-methode. Hierdoor heeft hij nog niet veel inzicht in het verloop van de samenwerking. Voorheen was hij een jeugdagent, maar sinds het vervallen van deze functie is hij wijkagent geworden. Hij vertelt dat de PMM-methode in Paddepoel en Beijum tegelijk is gestart, maar dat de samenwerking in Beijum niet goed verliep. De problemen hadden volgens hem te maken met de samenwerking tussen verschillende partijen en het gebrek aan vertrouwen in elkaar.

Het Veiligheidshuis geeft aan dat de samenwerking goed verloopt, maar zij geven ook aan dat hun idee gebaseerd is op datgene wat zij zien tijdens de bijeenkomsten en in de groepsapp. Het Veiligheidshuis heeft geen zicht op hoe het er in de wijk aan toe gaat.

Jeugdwerker: "De PMM-methode doelt op één jongere, één aanpak. Dat is er nu niet."

De taakaccenthouders hebben onlangs de training gevolgd die bij de PMM-methode hoort en hebben deze als positief ervaren. Zij kunnen zich nu gaan aansluiten bij de PMM-methode. Echter hebben de taakaccenthouders nog geen codes om in te loggen in de app. Eén van de taakaccenthouders geeft aan dat er gemerkt wordt dat ze nieuw zijn, omdat de rest van de ketenpartners nog niet weten wat ze aan de taakaccenthouders (kunnen) hebben.

Het contact met de jeugd verloopt goed volgens de jeugdwerkers, zij hechten veel waarde aan de vertrouwensrelatie die zij hebben met de jeugd. De politie en taakaccenthouders geven aan moeizaam contact te hebben met de jeugd. Eén van de taakaccenthouders geeft aan dat het veelal eenrichtingsverkeer is. Hij geeft aan dat hij weleens een high five krijgt van een jongere, maar dat ze de politie meestal negeren.

4.2 Wat gaat goed in de samenwerking?

Alle respondenten hebben aangegeven tevreden te zijn met de app die gebruikt wordt bij de PMM-methode. De groepsapp wordt gebruikt om belangrijke informatie te delen. Het Veiligheidshuis geeft aan dat de app goed gebruikt wordt en de ketenpartners elkaar weten te vinden.

Jeugdwerker 2 en 3 geven aan dat ze sneller bellen wanneer er iets aan de hand is, om te checken bij elkaar of de ander van de situatie af weet en of er al actie op is ondernomen. Taakaccenthouder 3 geeft aan vooral goede samenwerking te hebben met de wijkagent op dit moment, hij neemt veel jeugd gerelateerde zaken van hem over. Ook is hij al een aantal keren

bij activiteiten aanwezig geweest die door de jeugdwerkers worden georganiseerd, hier komt hij dan ook de jeugdwerkers tegen om een praatje mee te maken.

Jeugdwerker: “Vanaf het moment dat de jongeren ’s ochtends de deur uit gaan weet iedereen wat er allemaal om hen gebeurt. De jongeren weten dit, daar zijn we open en eerlijk in.”

Daarnaast vinden de respondenten de periodieke bijeenkomsten plaatsvinden in het Veiligheidshuis effectief en belangrijk. Taakaccenthouder 2 geeft aan dat de overleggen goed gaan en dat het belangrijk is om bij elkaar te zitten. Volgens de jeugdwerkers leveren de overleggen veel informatie op. Ze geven ze aan dat de groep goed in het vizier is door de manier van werken. Het Veiligheidshuis geeft aan dat de PMM-methode goed gaat omdat de interventie begon met zo'n 20 jongeren en dit aantal is verminderd naar nog 5 á 6 jongeren zonder negatieve kopstukken.

Wijkagent: “De sterkte in de PMM-methode is dat we contact hebben met elkaar en dat zorgt ervoor dat het verschil tussen werkelijke waarheid en straat waarheid naar boven kan komen.”

Tijdens het bijwonen van één van de bijeenkomsten viel het de onderzoekers op dat er op een respectvolle manier met elkaar gepraat wordt. De voorzitter heeft een goede structuur in het overleg en geeft elke ketenpartner de ruimte voor zijn/haar inbreng. Wat betreft de interactie tussen politie en jeugdwerk viel het de onderzoekers op dat zij vanuit een andere invalshoek naar een jongere kijken. Er werd wel veel op door gevraagd zodat er inzicht kwam in elkaars visie.

4.3 Wat mist er in de samenwerking?

Bij de gegevensverzameling zijn er een aantal punten naar voren gekomen die de politie en jeugdwerkers missen in de samenwerking.

Rol en houding

De jeugdwerkers geven aan dat de laagdrempelige houding van de politie richting de jongeren mist, en dat de politie teveel de pet van de handhaver op heeft. Jeugdwerker 2 geeft aan dat de zorg continu hetzelfde is, maar dat er een belangenverschil is. De gevolgen van verschillende beroepswaarden komen in de literatuur in paragraaf 2.5.4 tevens naar voren. Volgens jeugdwerker 2 kijkt de politie bij bepaalde zorgen over een jongere naar wat er zou kunnen gebeuren in het criminele circuit, maar de jeugdwerkers kijken naar de gevolgen voor de jongere zelf op lange termijn. Jeugdwerker 2 en 3 geven aan dat zij het gevoel hebben dat ze de jongeren constant moeten verdedigen tegenover de politie, en dat ze de situatie continu moeten schetsen om hen naar de andere kant van de zorg te kijken. Vanuit de literatuur sluit “coöperatieve policing”, beschreven in paragraaf 2.4.1, aan bij datgene wat de jeugdwerkers verwachten van de politie.

Wijkagent 1 benoemt dat het een spel is dat je met elkaar moet spelen. Volgens hem kunnen jeugdwerkers daar anders insteken dan de politie, maar dit ligt ook aan de achtergrond van de collega. Hij benoemt dat hij zelf als agent meer gericht is op de sociale kant van het politiewerk, maar zijn collega (wijkagent 2) is volgens hem gericht op de opsporing. Hij geeft aan dat jeugdwerkers er voor moeten waken dat zij teveel mee gaan in het spoor van de jongeren. Hij is van mening dat de jongeren moeten weten dat zij als politie en jeugdwerkers contact met elkaar hebben over hen.

Taakaccenthouders 3 geeft aan dat het lastig is om minder te handhaven. Hij vindt dat hij het als agent niet kan maken om je ogen dicht te knijpen bij overtredingen. Hij geeft aan dat het volgens hem belangrijk is om je grenzen aan te geven en dat je duidelijk bent in hoe ver de jongeren kunnen gaan.

Het Veiligheidshuis stelt dat er juist gebruik gemaakt moet worden van de verschillende benaderingswijzen. Zij sluiten zich aan bij een interdisciplinaire samenwerking, welke in de literatuur in paragraaf 2.5.2 terugkomt.

Veiligheidshuis: "Wanneer er wordt samengewerkt met verschillende disciplines, zijn er altijd verschillen in benaderingswijzen. Dit kan gezien worden als lastig, maar er kan ook gebruik van gemaakt worden."

De flexer stelt dat de jeugdwerkers teveel in een tunnelvisie zitten en minder openstaan voor input van andere ketenpartners. Het kan voor komen dat een jongere zich sociaal wenselijk gedraagt bij activiteiten, maar op straat nog wel ongewenst gedrag vertoont.

Vertrouwen

Volgens jeugdwerker 2 en 3 is er geen vertrouwen doordat de gesprekken met de politie vrijwel altijd zakelijk zijn en dat zij elkaar verder helemaal niet goed kennen. Het vertrouwen om een politieagent te vragen om samen in gesprek te gaan met een jongere mist, omdat zij niet weten hoe de agent zal gaan handelen tijdens dat gesprek. Jeugdwerker 2 vertelt dat het eerder is gebeurd dat zij samen met wijkagent 2 en een jongere in gesprek wilde gaan, maar dat dit uitliep op een kruisverhoor die zij uiteindelijk heeft stop gezet. De jeugdwerkers vinden het op dit moment lastig om de politie te benaderen na bepaalde acties van de jongeren.

Taakaccenthouder: "Het verdwijnen van de jeugdagenten is een breuk geweest in de vertrouwensband tussen politie en hulpverlening."

Taakaccenthouder 2 benoemt dat het vertrouwen in elkaar mist omdat zij nieuw zijn. Wijkagent 1 geeft aan dat iedereen een eigenaardigheid heeft en daar moet je mee leren handelen. Hij stelt dat het probleem zit in de manier waarop je elkaar informeert en wat je wel of niet kan vertellen. Het moet duidelijk zijn wat je van elkaar verwacht en wat je voor elkaar kunt betekenen, zonder vertrouwen in elkaar gaat de samenwerking niet werken, zo stelt hij.

Volgens wijkagent 1 willen jeugdwerkers de relatie met de jongeren niet verstoren en is er te veel angst om de jongeren kwijt te raken, maar wanneer je duidelijk bent naar de jongeren dan schaadt dit de vertrouwensband tussen hen niet volgens hem.

Taakaccenthouder: "Jeugdwerkers hebben een vertrouwensband met de jeugd, en ja... je moet natuurlijk geen vrienden worden met de duivel."

Er bestaat duidelijk een verwachting vanuit de politie dat jeugdwerkers meer informatie delen, maar volgens jeugdwerker 1 is er een afspraak gemaakt dat sommige dingen niet gemeld hoeven te worden. Wanneer het gedrag van de jongere een gevaar vormt voor zichzelf of voor een ander dan melden zij dit. Hij geeft aan dat het niet realistisch is voor de jeugdwerkers om alles te melden aan de politie.

Volgens taakaccenthouder 3 heb je als politie en jeugdwerkers zijnde verschillende belangen. Hij begrijpt dat jeugdwerkers de vertrouwensband met de jongeren niet op het spel willen

zetten door bepaalde zaken door te spelen naar de politie, waar misschien wel een consequentie uit voort kan komen. Hij legt uit dat in het proces verbaal moet komen te staan waar de informatie vandaan gekomen is, de jongere kan er op die manier achter komen wanneer informatie van een jeugdwerker is gekomen.

Tijdgebrek

Jeugdagenten zijn er wegens bezuinigingen niet meer en dat heeft de nodige effecten met zich mee gebracht. Jeugdwerker 2 en 3 geven aan dat zij de jeugdagenten missen omdat deze agenten andere raakvlakken hadden met de jeugd dan de wijkagenten van nu. Jeugdagenten hadden een andere aanpak en namen meer de tijd en ruimte voor de jongeren. De wijkagent heeft daar geen tijd voor vanwege zijn takenpakket. Jeugdwerker 2 vult hierbij aan dat de jongeren alleen maar contact hebben gehad met de politie wanneer er problemen waren.

Wijkagent 1 geeft aan dat tijd een heikel punt is en dat er nu vaak enkel door hen op incidenten wordt gereageerd, waardoor het contact met de jeugd nu bijna altijd negatief is. Hij is zich ervan bewust dat tijd investeren belangrijk is, maar dat wijkagenten tegenwoordig een groot takenpakket hebben waarvan jeugd een klein gedeelte is. Daarnaast geeft hij aan dat veel wijkagenten niet staan te springen om de jeugdtaak, niet iedereen heeft er feeling voor.

Wijkagent: "Ik ging 's avonds naar het jeugdhonk toe om op de bank te zitten en te ouwehoeren. Ik had als jeugdagent tijd om met de jongeren in gesprek te gaan, die tijd is er niet meer."

Taakaccenthouder 3 vult aan dat de taken van de jeugdagenten nu op de wijkagent terecht komen, wat een hoge werkdruk veroorzaakt. Taakaccenthouders krijgen 50% tijd vrijgemaakt om te besteden aan de jeugd, maar het effectief invullen van deze tijd blijkt alsnog een uitdaging te zijn vanwege de vele jeugdtaken. Daarnaast geeft taakaccenthouder 3 aan dat er op dit moment vier taakaccenthouders zijn waarvan er twee momenteel de straat niet op kunnen vanwege zwangerschap, dit werkt niet mee aan de effectiviteit.

De taakaccenthouders geven daarnaast aan dat het taakaccenthouderschap een pilot is die in september wordt geëvalueerd, waarbij beslist wordt of zij nog steeds 50% van hun tijd vrij gemaakt krijgen voor de jeugd, of dat dit ingeperkt gaat worden. Het inperken zal volgens hen de jeugd niet ten goede komen.

Verbinding met de jeugd

Wijkagent 1 geeft aan dat er nu geen structuur zit in het contact met de jeugd en dat de enige structuur nu is dat er een wijkagent op de wijk zit en daar komt nu een taakaccenthouder voor de jeugd bij.

Wijkagent: "Verbinden met de jeugd en jeugdwerkers is lastig, we kunnen er niet zoveel tijd aan besteden omdat er al zo weinig tijd is."

Volgens de jeugdwerkers is er geen communicatie met de politie over wanneer zij willen langskomen bij de activiteiten met de jeugd en de bezoeken zijn niet consequent. De jeugdwerkers geven aan dat er vanuit de jeugd geen vertrouwen is, maar ook vanuit hun ouders niet. De jeugdwerkers stellen dat er verbinding en vertrouwen moet komen.

Jeugdwerker 2 benadrukt nogmaals dat de jongeren alleen maar negatief contact hebben met de politie. Zij vertelt dat de politie zich niet voorstelt aan de jongeren en niet meedoet met de activiteiten, de jongeren vragen zich af wat de politie komt doen. Jeugdwerker 2 vertelt dat zij bij de jongeren is gaan staan tijdens een activiteit om haar eigen positie tegenover de jongeren

veilig te stellen, omdat de agent verhaal aan het halen was en niet kwam om te verbinden volgens haar. De jeugdwerkers vinden continuïteit belangrijk en willen het doel weten waarmee de politie bij activiteiten wil komen, dit doel willen zij kunnen overdragen aan de jongeren zodat de jongeren zich er op voor kunnen bereiden.

Taakaccenthouder: "Als politie sta je in mijn beleving al 1-0 achter. Ik moet investeren, maar ik moet ook goed investeren... hoe kan ik dat het beste doen?"

Wijkagent 1 geeft aan dat je als agent veel op straat moet zijn om te willen verbinden, maar dat dit niet altijd te sturen is omdat je als wijkagent ook andere werkzaamheden hebt.

Taakaccenthouder 3 geeft aan dat hij een aantal keren bij een activiteit is langs geweest zonder uniform. Hij stond aan de zijlijn bij het voetbal te kijken en deed zelf niet mee. Hij geeft aan dat hij de jongeren die op wissel staan probeert aan te spreken om daar een praatje mee te maken, maar hij wil dit ook niet forceren. Ook taakaccenthouder 1 en 2 geven aan dat het veel tijd kost om een band op te bouwen met de jeugd en de jeugd kent hun gezicht ook nog niet. Ze geven aan dat het belangrijk is dat de jeugd hun gezichten gaat herkennen, al kost dat veel tijd.

De politieagent uit Almere geeft aan dat duidelijkheid erg belangrijk is voor de jeugd en dat het duidelijk moet zijn dat je met ze wilt samenwerken en niet wilt tegenwerken. Verbinden was in Almere de sleutel tot succes bij de PMM-methode, maar uiteraard houd je als politieagent de nodige afstand omdat je alsnog als agent moet kunnen optreden. Desondanks kun je volgens hem als politieagent veel doen om te verbinden met de jeugd en ook contact maken met ouders is erg belangrijk, zo stelt hij. Hij geeft aan dat hij zelf altijd straatrondes doet op de fiets of lopend en bij jongeren gaat chillen wanneer hij ze tegenkomt. Hij benadrukt het belang van deze korte contactmomenten.

4.4 Zijn er verbeterpunten in de samenwerking? Zo ja, welke?

Naar aanleiding van de missende factoren binnen de samenwerking zijn er een aantal verbeterpunten naar voren gekomen. De respondenten hebben ieder hun eigen ideeën over hoe de missende factoren verbeterd zouden kunnen worden.

Rol en houding

Zoals eerder gezegd door het Veiligheidshuis, moet er meer gebruikt worden gemaakt van elkaars expertise. De T-shaped professional uit paragraaf 2.5.3 is hierbij van toepassing. Volgens het Veiligheidshuis zijn er veel discussies geweest tussen politie en jeugdwerk bij het plaatsen van de jongeren in de PMM-cirkel. Politie keek daarbij meer naar negatief gedrag van de jongeren en de jeugdwerkers naar het positieve gedrag. Het Veiligheidshuis stelt dat de vraag niet is waar de jongeren ingedeeld moeten worden, maar hoe het positieve gedrag vergroot kan worden.

De taakaccenthouders stellen dat politie zich ontwikkelt en er is om te helpen aan het gezamenlijke doel, maar zij doen dit vanuit een ander perspectief en met instrumenten die jeugdwerkers niet kunnen gebruiken. Bijvoorbeeld door middel van aanhoudingen, die niet altijd negatief hoeven te zijn. Een aanhouding bijvoorbeeld kan ook dienen om iemand uit een negatieve situatie te trekken.

Volgens wijkagent 1 is het een leerproces en moet je aan elkaar lenen wennen. Hij stelt dat de ene persoon de andere persoon niet is en dat je met verschillende mensen te maken krijgt. Volgens wijkagent 1 is het belangrijk om de gemeenschappelijke noemer eruit te halen.

De jeugdwerkers stellen dat het belangrijk is dat er wordt gekeken naar wie er in de interventie zitten. Zij zouden een profiel willen zien van het type agent die geschikt is voor de PMM-methode. Zij vinden het belangrijk dat agenten met een dubbele pet op werken. De jeugdwerkers willen graag met alle neuzen dezelfde kant op.

Wijkagent: "Iedereen heeft een eigenaardigheid en daar moet je mee leren handelen, anders kun je niet samenwerken."

De flexer geeft aan dat er minder in een tunnelvisie gewerkt moet worden en dat iedereen meer moet open staan voor feedback van de andere ketenpartners.

Vertrouwen

De jeugdwerkers geven aan dat zij graag willen samenwerken door meer bij elkaar aan te sluiten. Om elkaar beter te leren kennen zouden zij het goed vinden om eens in de twee weken een kleinschalig overleg voeren met de betrokken agenten. Dit overleg hoeft volgens hen niet over de doelgroep te gaan, maar over hoe het gaat met een ieder in elkaars werk. Om het vertrouwen te waarborgen zou een geheimhoudingsovereenkomst hierbij een uitkomst zijn. Ook zouden zij ervoor open staan om vaker langs het politiebureau te gaan om de dag te starten met een kop koffie. Vanuit de literatuur komt in paragraaf 2.5.4 het belang van een geheimhoudingsovereenkomst naar voren.

Daarnaast zouden de jeugdwerkers graag willen zien dat er continuïteit komt in de bezoeken van de politie. Ze willen graag weten wanneer de politie langs wil komen bij activiteiten en dat hier continuïteit in zit. Dat wil zeggen: dezelfde agenten die steeds langskomen en regelmatigheid.

Taakaccenthouder 3 geeft aan het belangrijk te vinden dat de agenten en jeugdwerkers elkaar beter leren kennen door elkaar meer op te zoeken of door samen de wijk in te gaan, zodat ook de omgeving hen samen ziet en kan zien dat het contact goed is. Daarnaast geeft hij aan dat het belangrijk is wanneer er vaste gezichten in de wijk komen en contact hebben met de jeugdwerkers. Taakaccenthouder 1 en 2 geven aan dat het belangrijk is om elkaar als professional niet af te vallen tegenover de jeugd of andere wijkbewoners.

Taakaccenthouder: "Er moet een beeld ontstaan van vertrouwen en dat het goed is, dat de politie niet alleen komt wanneer het fout gaat."

Wijkagent 1 stelt dat het belangrijk is om elkaar goed te informeren en dat de jeugdwerkers er op moeten vertrouwen dat de politie niet aan de haal gaat met informatie die zij vrijgeven over de jongeren. Volgens hem valt of staat daarmee het vertrouwen in elkaar. Hij gaat weleens naar het kantoor toe van de jeugdwerkers om te kijken of ze aanwezig zijn en geeft aan dat zij andersom bij hem op kantoor ook welkom zijn. Het punt hierbij is dat hij vaak weg is van kantoor, het is voor hem dan ook makkelijker om zich aan te sluiten bij de activiteiten van de jeugdwerkers in plaats van andersom. Dit zou de samenwerking bevorderen en de taakaccenthouders kunnen hier volgens wijkagent 1 aan bijdragen.

Wat betreft de vertrouwensband stelt wijkagent 1 dat hij ervoor moet zorgen dat hij informatie die hij van de jeugdwerkers krijgt hard kan maken door onderzoek te doen, zodat hij om de jeugdwerkers heen kan werken. Hij stelt dat hier vertrouwen in elkaar moet komen, zodat er

ook weleens een naam gezegd kan worden zonder dat er zomaar mee gehandeld wordt. Vanuit de literatuur wordt in paragraaf 2.5.4 hetzelfde gesteld.

Tijdgebrek

De taakaccenthouders geven aan dat er een systeem gaat komen waarbij alle wijken worden onderverdeeld in clusters, iedere taakaccenthouder wordt aan één van deze cluster gekoppeld waardoor er doelgerichter gewerkt kan worden. Dat betekent dat iedere wijk een wijkagent als regisseur heeft en daarnaast een taakaccenthouder om de jeugdtaken te doen. Echter betreft het taakaccenthouderschap een pilot waarbij de taakaccenthouders nu 50% vrijgemaakt krijgen voor de jeugd. Dit wordt binnenkort geëvalueerd waarna een beslissing gemaakt wordt over of de taakaccenthouders blijven en de hoeveelheid tijd die zij definitief gaan krijgen voor de jeugd. De taakaccenthouders benadrukken het belang van hun functie en hopen ten zeerste dat er geen tijd van gaat worden afgenomen.

Wijkagent: "Het is een utopie dat de jeugdtaak goed weggezet is momenteel, zoals het was met de jeugdagenten wordt het niet meer."

Wijkagent 1 vindt dat de taakaccenthouders tijd en ruimte moeten krijgen om de wijkagent te kunnen ondersteunen met de jeugdtaak. De jeugd is een klein onderdeel voor de wijkagent, dus het is prettig wanneer de taakaccenthouders dit overnemen en bij ondersteunen. De wijkagent heeft hier namelijk onvoldoende tijd voor.

De jeugdwerkers kunnen zich voorstellen dat tijd en werkdruk een probleemfactor is, maar zij zouden willen weten wanneer de politie langs wil komen en hoe vaak. Wanneer deze bezoeken sporadisch zijn en onregelmatig dan veroorzaakt dit onrust, stellen zij.

Verbinding met de jeugd

De jeugdwerkers geven aan dat er meer in gesprek gegaan moet worden met de jongeren, zodat de jongeren kunnen zien dat de politie er niet alleen is om te straffen. Het zou volgens hen goed zijn wanneer er vertrouwen ontstaat.

Volgens wijkagent 1 is het een kwestie van een lange adem naar de jeugd. Hij stelt dat wanneer je normale omgang hebt met de jeugd en geïnteresseerd bent dat het dan vanzelf komt. Hier moet echter wel tijd in worden gestoken volgens hem.

Wijkagent: "Het werkt niet als ik alleen op de strafbare feiten ga zitten en de jongeren alleen op deze feiten aanspreek."

De politie uit Almere stelt dat je respect van jongeren moet verdienen. Hij stelt dat eerlijkheid belangrijk is richting de jongeren en dat je soms ook wat moet geven om iets terug te krijgen. Je moet de jeugd laten zien dat je wilt samenwerken, maar ook in samenwerking met de jeugdwerkers. Daarnaast geeft hij aan dat een wijkagent niet de handhavende rol moet hebben en niet de boeman in de wijk moet zijn die de boetes uitdeelt.

De taakaccenthouders zouden graag willen dat er verder wordt gekeken dan het uniform, want dan zal duidelijk worden dat de politie geen robot is. Taakaccenthouder 3 geeft aan dat er eerst geen tijd was voor positief contact, maar dat de taakaccenthouders er nu zijn om praatjes te komen maken en dergelijke. Hij stelt dat je beter contact maakt wanneer je op hetzelfde niveau gaat zitten als de jongere. Daarnaast is hij van mening dat je je niet te autoritair moet opstellen als politie zijnde en ook moet luisteren. Taakaccenthouder 3 geeft aan graag meer te willen leren over hoe de politie de jeugd het best kan benaderen.

5 Conclusie en discussie

In dit hoofdstuk zal allereerst de conclusie worden weergegeven waarin antwoord op de hoofdvraag wordt gegeven. Vervolgens wordt er in de discussie een kritische en reflecterende blik geworpen op de kwaliteit van het onderzoek.

5.1 Conclusie

In de conclusie wordt er antwoord gegeven op de hoofdvraag die luidde als volgt:

“Hoe verloopt de samenwerking tussen politie en jeugdwerk op het gebied van de PlusMinMee methode en welke verbeterpunten komen hierin naar voren?”

Vanuit het praktijkonderzoek is naar voren gekomen dat alle betrokken partijen bij de PMM-methode de huidige samenwerking goed vinden, maar volgens sommigen zijn er een aantal obstakels die de samenwerking tegelijkertijd belemmeren. Er wordt goed gebruik gemaakt van de app waardoor de betrokken partijen elkaar beter weten te vinden. Ook worden de bijeenkomsten als effectief ervaren en daarnaast is de jeugdgroep in Paddepoel door middel van de PMM-methode inmiddels gedaald van twintig jongeren naar vijf of zes jongeren, dit is een zeer positief effect.

Desondanks bestaan er een aantal verbeterpunten in de samenwerking tussen politie en jeugdwerk. Deze verbeterpunten hangen samen met de volgende thema's: rol en houding, vertrouwen, tijd en verbinding met de jeugd.

Van de politie wordt een meer laagdrempelige houding verwacht en er wordt verwacht dat zij meerdere petten op gaan zetten, in plaats van de pet van de handhaver. Er wordt van de jeugdwerkers verwacht dat zij minder vanuit een eenzijdige visie werken en meer input van andere betrokken partijen accepteren. Daarnaast wordt er gesteld dat er meer gebruik gemaakt moet worden van de verschillende benaderingswijzen en elkaars expertise.

Vertrouwen is op dit moment een belemmerende factor. De politie verwacht dat jeugdwerkers meer informatie delen over de jongeren, de jeugdwerkers ervaren hiervoor echter te weinig vertrouwen. Jeugdwerkers zijn daarnaast bang om de vertrouwensband met de jeugd te beschadigen. De politie is van mening dat er teveel angst heerst om de jongeren te verliezen.

Wegens tijdgebrek vanuit de politie kan er onvoldoende worden geïnvesteerd in de samenwerking. Jeugdwerkers verwachten regelmaat in de contactmomenten die de politie heeft met de jeugd en jeugdwerkers. De politie kan deze zekerheid moeilijk garanderen vanwege het grote takenpakket. Taakaccenthouders proberen deze leegte op te vangen, maar het is nog onzeker of de taakaccenthouders de hoeveelheid tijd die zij nu hebben voor de jeugd mogen behouden.

Verbinding met de jeugd vinden beide partijen belangrijk. De jeugdwerkers stellen dat het contact tussen de jeugd en de politie enkel negatief is en dat er verbinding moet komen door middel van frequenter contact. De politie wil zich meer verbinden met de jongeren, maar vinden dit lastig vanwege het tijdgebrek.

5.2 Discussie

Deze paragraaf geeft allereerst een kritische blik op de doelstelling van het onderzoek. Vervolgens wordt er een kritische blik gegeven op het onderzoeksproces, waarin de validiteit en betrouwbaarheid worden uitgelicht. Daarna wordt de betekenis van de eigen bevindingen toegelicht aan de hand van micro-, meso-, en macroniveau. Tot slot worden de bruikbaarheid en relevantie voor het werkveld toegelicht.

5.2.1 Doelstelling

Dit onderzoek had als doel om inzicht te krijgen in de samenwerking tussen de politie en jeugdwerkers met betrekking tot de PMM-methode in Paddepoel. Er is gekeken naar de huidige situatie omtrent de samenwerking en hoe deze samenwerking verbeterd zou kunnen worden, met als doel om de samenwerking te verbeteren. Het uiteindelijke doel van de PMM-methode is om er gezamenlijk voor te zorgen dat de methode slaagt en ook succesvol ingezet kan worden bij andere overlast gevende jeugdgroepen in de stad.

Aan de hand van het ontwerponderzoek zijn de verbeterpunten in kaart gebracht en is er een advies uitgekomen voor de politie en jeugdwerk. Hierdoor kan gesteld worden dat de doelstelling is behaald. In het vooronderzoek hebben politie en jeugdwerk benoemd dat de samenwerking aangescherpt kan worden en dat een concreet advies van de onderzoekers hieraan bij kan dragen.

Het onderzoek is bruikbaar voor de politie en jeugdwerk omdat er een concreet advies is uitgekomen aan de hand van de afgenomen interviews met de betrokkenen van de PMM-methode. Door het advies kan de samenwerking tussen de twee expertises worden aangescherpt. Om de kans te vergroten voor implementatie van ons onderzoek, is er door de onderzoekers voorgesteld om het onderzoek te presenteren en wordt het onderzoek naar alle respondenten van het onderzoek gestuurd.

Verderop in deze paragraaf is te lezen hoe er is gewerkt aan validiteit, betrouwbaarheid en bruikbaarheid, waardoor de doelstelling van dit onderzoek is behaald.

5.2.2 Kritische blik onderzoeksproces

Keuze respondenten

In totaal zijn er dertien respondenten geïnterviewd, waarvan drie respondenten zijn geïnterviewd bij de oriëntatie. Van de dertien respondenten zijn er tien direct betrokken bij de PMM-methode. Er is gekozen om breed te onderzoeken door de politie in Almere, Beijum en jeugdwerk Vinkhuizen erbij te betrekken, zodat er vergeleken en geleerd kan worden van samenwerkingen in andere wijken en steden. Daarentegen kan de validiteit verminderd zijn, omdat de andere wijken en stad niet het onderwerp waren van dit onderzoek, maar de samenwerking binnen de wijk Paddepoel. Eén wijkagent gaf aan niet mee te willen werken aan het onderzoek door tijdgebrek. De betreffende wijkagent kwam in veel afgenomen interviews naar voren, omdat hij een bepaalde benaderingswijze zou hebben die ver afstaat van de benaderingswijze van andere ketenpartners. Omdat de wijkagent niet mee wilde werken aan het onderzoek hebben de onderzoekers zijn kant niet kunnen meenemen in de resultaten en het advies. Dit kan de betrouwbaarheid van het onderzoek hebben beïnvloed. De onderzoekers hebben meerdere malen de wijkagent gemaild om hem aan alsnog mee te laten doen, aangezien hij in veel interviews naar voren kwam en een belangrijke factor is in het slagen van de PMM-methode. Daarnaast hebben de onderzoekers voorgesteld om het interview telefonisch af te nemen, om de wijkagent tegemoet te komen in zijn tijdgebrek. Helaas is hier geen antwoord op gekomen.

Er is door de onderzoekers getwijfeld om de jongeren uit de PMM-methode te interviewen. Echter hebben de onderzoekers besloten dit niet te doen, omdat er dan wellicht te veel

gefocusd wordt op hoe de PMM-methode bij de jongeren wordt ervaren en minder op de samenwerking tussen politie en jeugdwerk, waar het onderzoek op is gericht.

Onderzoeksinstrument

Het antwoord op de onderzoeksvraag is naar voren gekomen door middel van het onderzoeksinstrument. In hoofdstuk 3 is te lezen dat ons onderzoeksinstrument bestaat uit participerende observaties en halfgestructureerde interviews. De participerende observaties hebben bijgedragen aan een beeld van de wisselwerking tussen jeugdwerk en de jongeren en de halfgestructureerde interviews bleken een goed instrument te zijn om de beleving van de respondenten naar boven te halen. De onderzoekers hebben een deel van de interviews afzonderlijk afgenomen, waardoor de interpretatie van antwoorden kan afwijken en de betrouwbaarheid van het onderzoek kan zijn beïnvloed. Echter konden hierdoor meer respondenten worden geïnterviewd en konden meerdere interviews tegelijk plaatsvinden, waardoor er juist een breder beeld is ontstaan over de samenwerking. Hierdoor is de betrouwbaarheid juist weer verhoogd.

Er is gebruik gemaakt van participerende observaties, door deel te nemen aan de jeugdsoos en een activiteitenmiddag. Hierdoor kregen de onderzoekers de mogelijkheid zelf waar te nemen hoe de band is tussen de jongeren en de jeugdwerkers. De onderzoekers hebben na de participerende observatie aantekeningen gemaakt met opvallendheden. Echter merkten de onderzoekers dat de aantekeningen ook tijdens de participerende observatie gemaakt hadden kunnen worden. Door het naderhand te doen is de kans ontstaan dat er belangrijke punten gemist zijn. Hierdoor kan de betrouwbaarheid zijn verlaagd. Daarentegen had het ook een negatief effect kunnen hebben om met notitieblokken rond te lopen. De jongeren hadden dan sociaal wenselijk gedrag kunnen vertonen, waardoor de validiteit verlaagd had kunnen worden.

Er is getwijfeld tussen gestructureerde interviews en halfgestructureerde interviews. Omdat er gevraagd werd naar de eigen visie en beleving van de respondenten, hebben de onderzoekers gekozen voor halfgestructureerde interviews. Hierdoor kregen de respondenten de vrijheid om uitgebreid te antwoorden. Een kanttekening bij het gebruikte onderzoeksinstrument is dat de respondent de vrijheid krijgt in zijn/haar antwoord, waardoor er ook onbruikbare informatie naar voren is gekomen. Daarnaast was het door deze vrijheid lastiger om verschillen en overeenkomsten te filteren. Middels gestructureerde interviews had dit voorkomen kunnen worden. De onderzoekers kregen door de halfgestructureerde interviews de mogelijkheid om door te vragen, waardoor er veel extra informatie uit de interviews is verkregen. Hierdoor werd duidelijk waar de verbeterpunten lagen en konden er concrete adviezen worden geformuleerd. Door de keuze voor een halfgestructureerd interview is de validiteit verhoogd omdat de onderzoekers beter konden meten wat zij wilden weten. Door middel van triangulatie is de validiteit van het onderzoek verhoogd (Migchelbrink, 2008). De onderzoekers hebben gebruik gemaakt van triangulatie van dataverzamelingstechnieken, namelijk participerende observaties en interviews.

5.2.3 Verbinding literatuur- en veldonderzoek

In het literatuuronderzoek komen twee soorten samenwerkingen naar voren, namelijk: multidisciplinaire samenwerking en interdisciplinaire samenwerking. In het veldonderzoek kwam voornamelijk naar voren dat er verschillende visies zijn op de aanpak en hierdoor ruis ontstaat. Met een verschillende visie werken komt vooral naar voren in een multidisciplinaire samenwerking. Beide partijen hebben een eigen interpretatie van het probleem en handelen vanuit hun eigen expertise (Korevaar et al., 2016).

Daarnaast komt in de literatuur naar voren dat gebrek aan vertrouwen een belemmering kan zijn in de samenwerking (Dozy, 2012). Dit wordt bevestigd in het veldonderzoek. Verschillende

partijen geven aan dat er vertrouwen mist, en hierdoor kan er niet op elkaar gebouwd worden. In de literatuur wordt beschreven dat de vertrouwensrelatie met de jongeren een belemmering is in de samenwerking tussen politie en jeugdwerk (Schellekens, 2008). Ook dit wordt in het veldonderzoek bevestigd. Jeugdwerk is bang voor hun positie, wanneer zij gevoelige informatie doorgeven aan de politie.

Ook komt in de literatuur naar voren dat de verschillen in beroepswaarden een belemmering kunnen vormen voor de samenwerking. De politie beschouwt overlastgevers veelal als vervelend, waar sociaal werkers de problematiek hierachter benaderen met een helpende hand (Dozy, 2012). In het veldonderzoek wordt de belemmering hieromtrent bevestigd.

5.2.4 Betekenis van de eigen bevindingen

Microniveau

Door dit onderzoek is inzicht verkregen in de behoefte en knelpunten van de betrokken ketenpartners wat betreft de samenwerking, waardoor bruikbare adviezen zijn ontstaan voor politie en jeugdwerk. Met een verbeterde samenwerking kan de PMM-methode eerder resultaat opleveren, waardoor de jongeren in de jeugdgroep optimaal kunnen worden ondersteund. Ook met betrekking tot de betrokken politieagenten en jeugdwerkers zelf kunnen de adviezen hen als professional helpen zichzelf te ontwikkelen.

Mesoniveau

Dit onderzoek draagt bij aan de samenwerking tussen alle betrokken ketenpartners van de PMM-methode. Door het onderzoek wordt inzichtelijk waar verschillende expertises behoefte aan hebben. Wanneer de samenwerking verbetert en de PMM-methode eerder positief resultaat oplevert, heeft de gemeente hier voordeel van omdat de samenwerking bijdraagt aan het effectief bestrijden van jeugdgroepen. Dit is van invloed op de gemeente Groningen, maar ook op wijkniveau heeft een verbeterde samenwerking en dus een snellere aanpak van overlastgevende jeugd een positieve werking op onder andere het veiligheidsgevoel.

Macroniveau

Dit onderzoek geeft inzicht in samenwerking tussen politie en jeugdwerk. Door de transities moeten meer partijen nauwer samenwerken en efficiënter in de wijk zijn. Er zijn wij-teams geformeerd, waardoor jeugdwerk en politie samen in een team zitten waarin zij nauw met elkaar samen moeten kunnen werken. In de literatuur komen verschillende belemmeringen naar voren, die door het gegeven advies zo veel mogelijk getackeld worden. Samenwerking wordt in de gehele maatschappij belangrijker vanwege de transities, waardoor dit onderzoek bruikbaar is op macroniveau. Doordat het onderzoek breder is getrokken, kan het advies gebruikt worden in meerdere gemeenten. Dit betekent dat de gehele samenleving er voordeel van kan hebben. De gehele samenwerking heeft er baat bij wanneer overlastgevende jeugdgroepen zo snel mogelijk kunnen worden aangepakt. Daarnaast hebben de onderzoekers advies gegeven over hoe de effectiviteit van de PMM-methode kan worden versterkt. Hierdoor zou dit onderzoek op macroniveau gebruikt kunnen worden.

5.2.5 Bruikbaarheid en relevantie voor het werkveld

Er hebben in de afgelopen jaren veel ontwikkelingen plaatsgevonden in het sociale domein. Zoals hierboven te lezen zijn er onder andere WIJ-teams geformeerd, waarin verschillende partijen nauw moeten samenwerken. In de literatuur is naar voren gekomen hoe belangrijk het is om in een team interdisciplinair samen te werken. Sociaal werkers kunnen zichzelf naar een hoger niveau tillen wanneer zij zich als T-shaped professional kunnen profileren. Hierdoor is het onderzoek bruikbaar en relevant voor het werkveld. Doordat er tevens is gekeken naar samenwerking in andere wijken en steden is het onderzoek breder getrokken en is het advies bruikbaar voor meerdere gemeenten. Daarnaast wordt de PMM-methode in meer gemeenten gebruikt, waarvoor dit onderzoek bruikbaar is.

6 Advies

In dit hoofdstuk worden de adviezen weergegeven die zijn voortgekomen op basis van de belangrijkste resultaten en de conclusie. Het advies bestaat uit zeven adviespunten welke in volgorde van noodzaak worden beschreven.

Advies 1: inzet taakaccenthouders

Het is zeer aan te raden om de taakaccenthouders te behouden en om de 50% tijd die zij besteden aan de jeugd **niet** te verlagen. Het is zeer aan te raden om de ontwikkeling voort te zetten waarbij de wijken onderverdeeld worden in clusters, zodat ieder cluster zijn eigen taakaccenthouder krijgt. Hierdoor heeft de wijk een vast gezicht, dit bevordert het vertrouwen bij zowel de jeugdwerkers als bij de jeugd. Daarnaast kunnen de taakaccenthouders de jeugdtaak van de wijkagent deels overnemen zodat de jeugdtaak beter kan worden weggezet. Het effectief inzetten van de taakaccenthouders kan positieve invloed hebben op de belemmeringen die momenteel worden ervaren.

Advies 2: geheimhoudingsovereenkomst

Er is een gebrek aan vertrouwen, waardoor de samenwerking op dit moment wordt belemmerd. Dit wantrouwen komt vooral vanuit de jeugdwerkers, zij zijn huiverig in het delen van informatie omdat zij de vertrouwensband met de jeugd niet willen beschadigen. De politie is daarentegen van mening dat er te veel angst is om de jongeren te verliezen. Dit wantrouwen heeft invloed op de onderlinge samenwerking. Het is zeer aan te raden om een geheimhoudingsovereenkomst op te stellen, waarin de afspraken met elkaar komen te staan rondom het delen van informatie. Een tastbaar geheimhoudingsovereenkomst kan het onderlinge vertrouwen vergroten. Dit wordt tevens aangeraden voor het College bescherming persoonsgegevens, zie hiervoor paragraaf 2.5.4 van dit onderzoeksrapport. Het is belangrijk dat hierbij de vertrouwensband van de jeugdwerkers met de jeugd wordt gewaarborgd, het is niet wenselijk wanneer deze vertrouwensband beschadigd zal raken.

Advies 3: interdisciplinair samenwerken

Er is behoefte aan dat er meer gewerkt wordt vanuit elkaars expertise. Zowel politie als jeugdwerkers hebben een andere kijk op dezelfde situaties, waar juist enorm veel winst uit kan worden gehaald. In paragraaf 2.5.2 van dit onderzoeksrapport is het belang beschreven van interdisciplinair samenwerken, waarbij de T-shaped professional van toepassing is. Het is zeer aan te raden om meer te verdiepen in het interdisciplinaire samenwerken en open te staan voor elkaars expertise. Dit kan door met elkaars diensten mee te lopen en elkaar te vertellen en te bevragen over elkaars kijkwijze op situaties. Hierdoor kan de jeugd vanuit verschillende kijkwijzen worden benaderd, wat een bevorderlijke werking kan hebben op de aanpak.

Advies 4: informeel contact

Samenwerken wordt bemoeilijkt wanneer de betrokken partijen elkaar niet kennen en niet weten wat men van elkaar kan verwachten. Vanuit de resultaten is naar voren gekomen dat men behoefte heeft om elkaar te leren kennen. Het advies is om als werkers in de wijk eens in de twee weken een overlegmoment in te plannen, dat van informele aard is en bedoeld om elkaar beter te leren kennen. Daarnaast is het aan te raden om regelmatig samen straatrondes in te plannen of bij elkaar langs te gaan op elkaars werkplekken. Hierdoor zal het onderlinge contact verbeteren, wanneer dit uitstraalt naar de jeugd zal dit tevens een positief effect hebben op het vertrouwen en het contact met de jeugd.

Advies 5: intervisie

Als uitbreiding op advies drie en vier raden wij aan om intervisie te laten plaatsvinden tussen politie en jeugdwerk om de samenwerking te kunnen bevorderen. Hiermee kan het interdisciplinair werken met elkaar worden geïnstitutionaliseerd en leren beide partijen elkaar

beter kennen. Er zou hiervoor gebruik gemaakt kunnen worden van studenten bij WIJS, waar een intervisieleider beschikbaar is. Student, politie en jeugdwerk kunnen hierdoor van elkaar leren. Intervisie vanuit WIJS zal geen kosten met zich meebrengen, maar verwijst wel tijd en actieve participatie. Meer informatie over WIJS is te vinden op <https://www.wijsgroningen.nl/over-wijs/>.

Advies 6: structurele contactmomenten met de jeugd

Er is gebleken dat de sporadische bezoeken van de politie aan activiteiten van de jeugdwerkers op dit moment niet gewenst verlopen. Om vertrouwen op te bouwen en te verbinden met de jeugd is het raadzaam om hier tijd en aandacht aan te besteden. Dit houdt in dat er regelmatig een aantal vaste personen vanuit politie komen meedoen met de activiteit. Deze taak is passend bij de taakaccenthouders, ook voor wijkagenten is het belangrijk om regelmatig hun gezicht te laten zien. Op deze manier kan er vertrouwen worden opgebouwd met de jeugd en dit zal ook de nodige effecten hebben op het vertrouwen van de jeugdwerkers in de politie. De Second Wave methode, beschreven in paragraaf 2.4.2, is een aan te raden tool om meer verbinding te krijgen met de jeugd. Ook de strikte handhavingsvariant, beschreven in paragraaf 2.4, is een strategie die wij adviseren om te gaan gebruiken.

Advies 7: vervolgonderzoek

Naar aanleiding van het zesde advies is het raadzaam om vervolgonderzoek te laten uitvoeren, waarbij er dieper kan worden ingegaan op de vraag hoe de politie zich kan aansluiten bij de jeugd. Het huidige onderzoek is gericht op de verbetering van de samenwerking tussen politie en jeugdwerkers, hierbij zijn de jongeren van de jeugdgroep buiten het onderzoek gelaten. Desalniettemin is er tijdens het huidige onderzoek naar voren gekomen dat de politie behoefte heeft om te leren verbinden met de jeugd, zie hiervoor hoofdstuk 4.4 van de resultaten.

Literatuurlijst

- Bakker, I., Distelbrink, M., Pels, T., Los, V. (2013). *Handleiding maatwerk risicojongeren (E-book)*. Verwey-Jonker Instituut. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van: https://www.verweyjonker.nl/doc/vitaliteit/7346_Handleiding_maatwerk_risicojongeren.pdf
- Baugh, C. (2012). *“Second Wave”-workshops voor jeugd en politie: De kracht ligt in de ontmoeting*. Geraadpleegd op 12 april 2018, van: https://www.noordaenco.nl/fileupload/Samenvatting_GoudaReportFinalDutch.pdf
- Beke, B., Ferwerda, H., Van der Torre, E., Bervoets, E. (2013). *Jeugdgroepen en geweld: van signalering naar aanpak*. Den Haag: Boom Lemma uitgeverij
- Broekhuizen, H., & Koevoets, A. (2009). *Shortlistmethodiek in 7 stappen*. Geraadpleegd op 8 april 2018, van https://www.beke.nl/doc/publicaties/2009/Shortlistmethodiek_in_7_stappen_Download.pdf
- Bronstein, L.R. (2003). *A model for interdisciplinary collaboration*. Geraadpleegd op 8 juni 2016, van: <http://psychrights.org/research/digest/CriticalThinkRxCites/bronstein.pdf>
- Bucx, F., Pehlivan, T., Sadiraj, K., Rutjes, L., & De Haan, J. (2017). *Deelstudie Cliënten*. In R.D. Friele, M.R. Bruning, I.L.W. Bastiaanssen, R. de Boer, A.J.E.H. Bucx, J.F. de Groot, T. Pehlivan, L. Rutjes, F. Sondeijker, T.A. van Yperen, & R. Hageraats. (Reds.) *Eerste evaluatie Jeugdwet: Na de transitie nu de transformatie*. (pp 225-261). Den Haag: ZonMw. Geraadpleegd op 24 mei 2018 van: https://publicaties.zonmw.nl/fileadmin/zonmw/documenten/Jeugd/Evaluatie_Regelgeving/evaluatie_jeugdwet_webversie_2.pdf
- Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (2017, 7 april). *Animatie 7 stappenmodel* [Video-bestand]. Geraadpleegd op 18 april 2018, van https://www.youtube.com/watch?time_continue=102&v=0z_SkXsWP2g
- College bescherming persoonsgegevens. (2012). *Informatie delen in samenwerkingsverbanden*. Geraadpleegd op 18 juni 2018, van: https://www.privacyindeczorg.nl/assets/files/inf_va_samenwerkingsverbanden.pdf
- De Jong, J D., & Van Gemert, F. (2010). *Een studie naar het concept groepsdruk*. Amsterdam: Faculteit der Rechtsgeleerdheid, Vrije Universiteit.
- De Roos, S., Van Dinther, M. (2016). *Preventie in het sociale domein: toepassingen en achtergronden* (4e druk). Bussum: Uitgeverij Coutinho.
- Dozy, M. (2012). *Samenwerken tussen politie en partners. Specifieke kenmerken, knelpunten en aanknopingspunten voor oplossingen*. Geraadpleegd op 18 juni 2018, van: <https://www.politieacademie.nl/kennisonderzoek/kennis/mediatheek/PDF/88250.PDF>
- Ferwerda, H., & Van Ham, T. (2014). *Problematische jeugdgroepen in Nederland: omvang en aard in het najaar van 2014*. Geraadpleegd van <https://www.beke.nl/publicaties/2014-problematische-jeugdgroepen-in-nederland?term=problematische%20jeugdgroepen&p=1>

- Gemeente Groningen. (z.d.). *Stand van zaken aanpak problematische jeugdgroepen*. Geraadpleegd op 11 april 2018, van: <https://gemeente.groningen.nl/sites/default/files/1.%20RB%20Stand%20van%20zak en%20Aanpak%20problematische%20jeugdgroepen.pdf>
- Gulmans, J., Kuik, S., & Landman, K. (2018). *Een handreiking voor ontwerpgericht onderzoek binnen de Bachelor Social Work. (Groeidocument, versie 1)*.
- JeugdBoa [jeugdboa]. (2016, 10 april). Jeugdboa's maken gebruik van de plus-min-mee-methode! Oa om groepsdynamische werking van jeugd in kaart te brengen! [Tweet]. Geraadpleegd van <https://twitter.com/jeugdboa/status/719206546891259904>
- Jongebreur-Ruskamp, M., Vinke, J.M. (2004). *Samenwerken in een team: een model voor effectief teamfunctioneren*. Geraadpleegd op 18 juni 2018, van: http://www.gertjanschop.com/sitebuildercontent/sitebuilderfiles/samenwerken_in_ee n_team.pdf
- Korevaar, L., Kroes, J., Kuik, S. (2016). Interdisciplinaire samenwerking in de wijk: de T-shaped professional. In J.P. Wilken, & A-M. van Bergen. (Reds.) *Handboek werken in de wijk* (2^e ongewijzigde druk, pp. 89-97). Amsterdam: SWP.
- Migchelbrink, F. (2008). *Praktijkgericht onderzoek in zorg en welzijn* (13^e ed.). Amsterdam, Nederland: SWP.
- Ministerie van VWS en ministerie van V en J. (2013a). *Factsheet wijzigingen wetsvoorstel Jeugdwet*. Geraadpleegd op 24 mei 2018, van <https://www.nji.nl/nl/Download-NJi/Factsheet-Hoofdlijnen-wetsvoorstel-Jeugdwet.pdf>
- Ministerie van VWS en ministerie van V en J. (2013b). *Jeugdwet memorie van toelichting*. Geraadpleegd op 24 mei 2018, van <https://www.nji.nl/nl/Download-NJi/Jeugdwet-memorie-van-toelichting-27-juni-2013.pdf>
- Nederlands Jeugd Instituut. (2018a). *Missie*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van: <https://www.nji.nl/nl/Over-het-Nederlands-Jeugdinstituut/Missie>
- Nederlands Jeugd Instituut. (2018cb). *Erkenningsprocedure*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van <https://www.nji.nl/nl/Databank/Erkenningsprocedure-databank-effectieve-jeugdinterventies>
- Nederlands Jeugd Instituut. (2018c). *Over de databank*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van: <https://www.nji.nl/nl/Databank/Databank-Effectieve-Jeugdinterventies-Over-de-databank.html>
- Nederlands Jeugd Instituut. (2018d). *Shortlist groepsriminaliteit [Instrumenten]*. Geraadpleegd op 7 april 2018, van <https://www.nji.nl/nl/Databank/Databank-Instrumenten/Zoek-eeen-instrument/Shortlist-groepsriminaliteit>
- Nieuwenhuizen, L. (2016). *Samen kunnen we alles beter: mix-methods onderzoek naar interdisciplinaire samenwerking door jongerenwerkers in Amsterdam* (Masterscriptie). Geraadpleegd op 8 juni 2016, van: <https://dSPACE.library.uu.nl/bitstream/handle/1874/336529/Nieuwenhuizen%2c%20W.A.%20-%20Scriptie.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

- Oskam, I. (2009). *Op weg naar innovatiekracht Technisch innoveren en ondernemen als continu proces*. Geraadpleegd op 6 juni 2018, van: <http://www.hva.nl/content/publicaties/lectorale-redes/2009/inge-oskam.html>
- Oude Lansink, M. (2011). *Wij tegen de rest: Een onderzoek naar oorzaken van botsingen tussen jeugdgroepen en hun omgeving* (Masterscriptie). Sociale Geografie, Radboud Universiteit, Nijmegen.
- Politie. (z.d.) *Over de politie*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van: <https://www.politie.nl/over-de-politie/pijlers.html>
- Schellekens, J. (2008). *Dilemma's samenwerking jongerenwerk*. Geraadpleegd op 18 juni 2018, van <http://www.jeugdenjongerenwerk.nl/wp-content/uploads/2012/05/Dilemmas-Samenwerking-jw-politie-081119.pdf>
- Schuman, H. (2012). *Samen sterker? Een onderzoek naar interprofessioneel en interdisciplinair samenwerken*. Geraadpleegd op 8 juni 2018, van <http://www.platformemq.nl/wp-content/uploads/2012/10/Samen-sterker.pdf>
- Smelt, P., Habchi, R., Dekker, D., & van der Wal, W. (2010). *Straatcultuur: een effectieve aanpak van jeugdgroepen*. Amsterdam, Nederland: SWP.
- Straatcontact.nl. (z.d.-a). *Methode straatcontact*. Geraadpleegd op 14 april 2018, van https://www.straatcontact.nl/pg-29326-7-95277/pagina/methode_straatcontactnl.html
- Straatcontact.nl. (z.d.-b). *Trainingen van Straatcontact.nl*. Geraadpleegd op 14 april 2018, van <https://www.straatcontact.nl/pg-29326-7-95261/pagina/trainingen.html>
- Van Amersfoort, M., Visser, M., & Bah, T. (z.d.) *Youth-police workshops*. Geraadpleegd op 12 april 2018, van <http://archive.idebate.org/sites/live/files/MCRW%20Booklet.pdf>
- Van Strijen, F., & Postema, S. (2009). *Van de straat: de straatcultuur van jongeren ontrafeld*. Amsterdam, Nederland: SWP.
- Veiligheidshuis Groningen. (z.d.). *Over ons, missie en visie*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van <http://www.veiligheidshuisgroningen.nl/over-ons/missie-visie.php>
- Verhoeven, N. (2011). *Wat is onderzoek? (4^e ed.)*. Amsterdam, Nederland: Boom Lemma.
- Victoor, A., Coppenhagen, T., & De Groot, J. (2018). Deelstudie Gemeentelijk perspectief. In R.D. Friele, M.R. Bruning, I.L.W. Bastiaanssen, R. de Boer, A.J.E.H. Bucx, J.F. de Groot, T. Pehlivan, L. Rutjes, F. Sondeijker, T.A. van Yperen, & R. Hageraats. (Reds.) *Eerste evaluatie Jeugdwet: Na de transitie nu de transformatie*. (pp 187-224). Den Haag: ZonMw. Geraadpleegd op 24 mei 2018 van https://publicaties.zonmw.nl/fileadmin/zonmw/documenten/Jeugd/Evaluatie_Regelgeving/evaluatie_jeugdwet_webversie_2.pdf
- Völker, B., Baerveldt, C., & Driessen, F. (2008). *Jeugdcriminaliteit*. Den Haag: Boom Juridische uitgevers.

Wegwijzer Jeugd en Veiligheid. (2013). *Plus-min-mee project*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van <https://wegwijzerjeugdenveiligheid.nl/instrumenten/database-aanpakken-jeugdgroepen-en-groepsgedrag/details/project-plus-min-mee/>

WIJS Groningen. (z.d.). *Over wijs*. Geraadpleegd op 11 juni 2018, van <https://www.wijsgroningen.nl/over-wijs/>

Bijlage 1: Activiteitschema

Datum	Activiteit
13-02-2018	Gesprek oud-jeugdwerker
13-02-2018 – 27-03-2018	Contact proberen te zoeken opdrachtgever politie
15-02-2018	Interview twee jeugdwerkers Vinkhuizen
27-02-2018	Gesprek begeleider WIJS
05-03-2018	Jeugdsoos bezocht (participerende observatie, Migchelbrink, 2008).
06-03-2018	Inzichten participerende observatie verwerken in het resultatenhoofdstuk
27-03-2018	Gesprek opdrachtgever politie (onderzoeksvraag helder)
09-04-2018	Interview jeugdwerker Paddepoel
10-04-2018	Antwoorden interview verwerken in het theoretisch kader en/of in het resultatenhoofdstuk
11-04-2018	Gesprek begeleider WIJS
12-04-2018	Interview twee jeugdwerkers Paddepoel
13-04-2018- 14-04-2018	Inzichten interview verwerken in het theoretisch kader en/of in het resultatenhoofdstuk
17-04-2018	Interview politie Almere
18-04-2018	Meegekeken speelmiddag kinderen Paddepoel/zaalvoetbal jongeren. (Participerende observatie. Migchelbrink, 2008).
18-04-2018	Inzichten participerende observatie verwerken in het resultatenhoofdstuk
23-04-2018	Interview wijkagent
23-04-2018	Inzichten interview verwerken in het theoretisch kader en/of in het resultatenhoofdstuk
26-04-2018	Interview Veiligheidshuis
26-04-2018	Inzichten interview verwerken in het theoretisch kader en/of in het resultatenhoofdstuk
08-05-2018	Interview 3 taakaccenthouders
08-05-2018	Inzichten interviews verwerken in het resultatenhoofdstuk
17-05-2018	Bijwonen PMM-overleg (participerende observatie. Migchelbrink, 2008).
17-05-2018	Inzichten PMM-overleg verwerken in het resultatenhoofdstuk

Bijlage 2: Topiclijst

Plus-Min-Mee-methodiek	<ul style="list-style-type: none"> • Hoe ziet een Plus-Min-Mee-overleg eruit?
	<ul style="list-style-type: none"> • Waarom is de Plus-Min-Mee-methodiek ingezet?
Huidige samenwerking	<ul style="list-style-type: none"> • Wat vindt u van de huidige samenwerking?
	<ul style="list-style-type: none"> • Wat zijn bevorderende factoren in de huidige samenwerking?
	<ul style="list-style-type: none"> • Wat zijn belemmerende factoren in de huidige samenwerking?
Wenselijke samenwerking	<ul style="list-style-type: none"> • Wat mist er in de huidige samenwerking?
	<ul style="list-style-type: none"> • Wat voor verwachtingspatroon is er?
	<ul style="list-style-type: none"> • Wat is er al gedaan om dat te bereiken?